

ZÁKON O BOJI PROTI MZDOVÉMU A SOCIÁLNÍMU DUMPINGU

Zákon o boji proti mzdovému a sociálnímu dumpingu, Spolk. sb. zák. I č. 44/2016, ve znění

Spolk. sb. zák. I č. 30/2017

Spolk. sb. zák. I č. 64/2017

Spolkový zákon ze dne 13. června 2016, kterým se vydává zákon bojující proti mzdovému a sociálnímu dumpingu (zákon o boji proti mzdovému a sociálnímu dumpingu – LSD-BG)

Obsah

1. část

Všeobecná ustanovení

- § 1 Oblast působnosti
- § 2 Skutečný hospodářský obsah – měřítko pro posuzování

2. část

Pracovněprávní nároky a opatření na jejich ochranu

1. oddíl

Pracovněprávní nároky

- § 3 Nárok na minimální odměnu
- § 4 Nárok na dovolenou
- § 5 Nárok na dodržování pracovní doby a doby odpočinku
- § 6 Předpisy pro přeshraniční dočasné přidělování pracovních sil
- § 7 Kolektivní smlouvy

2. oddíl

Ustanovení o odpovědnosti

- § 8 Odpovědnost za nároky na odměnu vůči zaměstnavateli se sídlem ve třetím státě
- § 9 Ustanovení o odpovědnosti ve stavebnictví
- § 10 Odpovědnost generálního dodavatele za nároky na odměnu vůči dodavateli se sídlem v některém členském státě EU, státě EHP nebo ve Švýcarské konfederaci

3. oddíl

Úřady

- § 11 Úřady a pracoviště
- § 12 Šetření úřadů vyplácejících dávky
- § 13 Kompetenční centrum LSDB
- § 14 Zjištění porušení zákona institucí zdravotního pojištění
- § 15 Zjištění porušení zákona Pojišťovnou pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné
- § 16 Spolupráce úřadů v tuzemsku v oblasti dočasného přidělování pracovních sil
- § 17 Spolupráce s orgány jiných členských států EU a států EHP a vzájemná úřední pomoc
- § 18 Informační povinnost zaměstnavatelů se sídlem v tuzemsku

4. oddíl

Formální povinnosti při přeshraničním pracovním nasazení

- § 19 Oznamovací povinnosti při vysílání nebo dočasném přidělení pracovníků z některého členského státu EU, státu EHP nebo ze Švýcarské konfederace
- § 20 Informování úřadů
- § 21 Přípravenost podkladů pro oznámení, podkladů pro sociální pojištění a úřední povolení
- § 22 Přípravenost mzdových podkladů

- § 23 Kontaktní osoba
- § 24 Odpovědná pověřená osoba

5. oddíl

Trestní ustanovení, zákaz poskytování služeb a evidence (trestně-)správních řízení

- § 25 Místo správního přestupku
- § 26 Porušení v souvislosti s oznamovací povinností a povinností mít připraveny k předložení podklady při vysílání pracovníků nebo dočasném přidělení
- § 27 Zmaření mzdové kontroly
- § 28 Nepřípravenost mzdových podkladů
- § 29 Plat nižší než minimální mzda
- § 30 Neoznámení změny odpovědné pověřené osoby
- § 31 Zákaz poskytování služeb
- § 32 Strany v (trestně-)správním řízení
- § 33 Předběžná kauce
- § 34 Zastavení plateb – poskytnutí kauce
- § 35 Evidence (trestně-)správních řízení podle § 26, 27, 28, 29 odst. 1, 31 a 34

3. část

Prosazování opatření na ochranu pracovních práv při přeshraničním pracovním nasazení

1. oddíl

Všeobecná ustanovení

- § 36 Oblast působnosti
- § 37 Vymezení pojmů „tuzemský úřad“ a „tuzemské úřady“
- § 38 Náklady trestního stíhání při přeshraničním prosazování práva
- § 39 Používání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI)
- § 40 Orgány zemské vlády jako ústřední orgány

2. oddíl

Doručování zahraničním zaměstnavatelům v tuzemsku

- § 41 Doručování zahraničním zaměstnavatelům v tuzemsku

3. oddíl

Dosažení doručení a výkonu rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

1. pododdíl

Všeobecná ustanovení

- § 42 Oblast působnosti
- § 43 Předání žádosti o doručení nebo výkon
- § 44 Sdělení týkající se dalšího zpracování žádosti o doručení nebo výkon

2. pododdíl

Dosažení doručení rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

- § 45 Zásady
- § 46 Žádost o doručení do jiného členského státu EU nebo státu EHP

3. pododdíl

Dosažení výkonu rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

- § 47 Zásady
- § 48 Žádost o výkon v jiném členském státě EU nebo státě EHP
- § 49 Informování orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP žádajícího o výkon
- § 50 Důsledky žádosti o výkon v jiném členském státě EU nebo státě EHP pro výkon v tuzemsku

4. oddíl

Doručení a výkon rozhodnutí orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

1. pododdíl

Všeobecná ustanovení

- § 51 Oblast působnosti
- § 52 Uznání rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP a rovné zacházení s ním
- § 53 Postoupení v případě nepříslušnosti
- § 54 Zamítnutí výkonu
- § 55 Informování žádajícího orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP

2. pododdíl

Doručení soudních a správních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

- § 56 Pověření k doručení
- § 57 Použitelné procesní právo
- § 58 Zamítnutí doručení

3. pododdíl

Výkon správních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

- § 59 Pověření výkonem
- § 60 Použitelné procesní právo
- § 61 Odklad výkonu
- § 62 Ukončení výkonu
- § 63 Výnos z výkonu
- § 64 Náklady

4. pododdíl

Výkon soudních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

- § 65 Pověření výkonem
- § 66 Použitelné procesní právo
- § 67 Odklad výkonu

4. část

Závěrečná ustanovení

- § 68 Odkazy
- § 69 Kontrolní plán – zpráva o činnosti
- § 70 Jazyková rovnost
- § 71 Ustanovení o plnění
- § 72 Vstup v platnost

1. část

Všeobecná ustanovení

Oblast působnosti

§ 1 (1) Tento spolkový zákon platí pro

1. pracovní poměry, které se opírají o soukromoprávní smlouvu,
2. zaměstnávání pracovních sil ve smyslu § 3 odst. 4 zákona o dočasném přidělování pracovních sil (AÜG), Spolk. sb. zák. č. 196/1988,
3. pracovní poměry, na které se uplatňuje zákon o domácí práci z roku 1960, Spolk. sb. zák. č. 105/1961.

(2) Vyňaty jsou

1. pracovní poměry se spolkovým státem, na které se uplatňují předpisy o služebním poměru, jež povinně upravují obsah pracovního poměru,

2. pracovní poměry se zeměmi, svazy obcí a obcemi,
3. dočasné přidělování pracovních sil ve smyslu § 3 odst. 4 zákona AÜG spolkovým státem, zemí, obcí nebo svazem obcí,
4. pracovní poměry s nadacemi, ústavy nebo fondy, na které se podle § 1 odst. 2 zákona o smluvních komunálních zaměstnancích (VBG), Spolk. sb. zák. č. 86/1948, analogicky uplatňují ustanovení zákona VBG.

(3) **(Ústavní ustanovení)** Tento spolkový zákon se s výjimkou § 3 až 6, § 8 odst. 2 a § 20 odst. 3 uplatňuje na pracovní poměry zemědělských a lesnických pracovníků ve smyslu zákona o práci v zemědělství z roku 1984 (LAG 1984), Spolk. sb. zák. č. 287/1984; § 3 až 6 se použijí pouze za předpokladu, že se týkají vyslání zemědělských a lesnických pracovníků. Přípustnost dočasného přidělení zemědělských a lesnických pracovníků ve smyslu zákona LAG 1984 se určuje v souladu se zákonem LAG 1984.

(4) Není-li níže stanoveno jinak, platí tento spolkový zákon i na zaměstnance vyslané z Evropské unie (EU), Evropského hospodářského prostoru (EHP), Švýcarské konfederace nebo z jiného třetího státu za účelem výkonu pracovní činnosti do Rakouska nebo na do zahraničí dočasně přidělené pracovní síly ve smyslu § 3 odst. 4 zákona AÜG, aniž je dotčeno právo jinak použitelné na daný pracovní poměr. Na vyslání zaměstnanců nebo dočasné přidělení pracovních sil do zahraničí ze Švýcarské konfederace se musí pohlížet jako na dočasné přidělení nebo vyslání pracovníků z EHP. Třetí část s výjimkou § 41 se na zaměstnance vyslané nebo dočasně přidělené ze Švýcarské konfederace nepoužije. § 17 až § 21, § 23 a § 26 a třetí část, vyjma § 41, se na vysílání zaměstnanců nebo dočasné přidělení pracovních sil ze třetích států neaplikuje.

(5) Tento spolkový zákon se nepoužije, pokud je zaměstnanec vyslán do Rakouska výhradně za účelem výkonu následujících prací nepatrného rozsahu a krátkého trvání:

1. obchodní jednání bez výkonu dalších služeb nebo
2. účast na seminářích a přednáškách bez výkonu dalších služeb nebo
3. účast na veletrzích a veletrhům podobných akcích ve smyslu § 17 odst. 3 až 6 zákona o době odpočinku (ARG), Spolk. sb. zák. č. 144/1983, s tím, že neplatí spodní mez § 17 odst. 4 ARG, s výjimkou přípravných a závěrečných prací na akci (stavba a bourání výstavních zařízení a přivezení a odvoz veletržního zboží), nebo
4. návštěva kongresů a zasedání a účast na nich nebo
5. účast na kulturních akcích z oblasti hudby, tance, divadla nebo kabaretu a srovnatelných oblastí a realizace takových akcí, přičemž se tyto akce konají v rámci turné, při němž má (mají) akce v Rakousku pouze podružný význam, pokud zaměstnanec musí svou pracovní činnost vykonávat minimálně na velké části turné, nebo
6. účast na mezinárodních soutěžních akcích a jejich realizace (Mezinárodní mistrovství) ve smyslu § 3 bodu 6 spolkového zákona o podpoře sportu 2013 (BSFG 2013), Spolk. sb. zák. I č. 100/2013, s výjimkou přípravných a závěrečných prací na akci (stavba a bourání zařízení souvisejících s akcí), jakož i podávání jídel a nalévání nápojů v rámci akce, nebo
7. činnost jako mobilní zaměstnanec nebo jako člen posádky (§ 4 nařízení o posádkách lodí, Spolk. sb. zák. II č. 518/2004) při přeshraniční přepravě zboží a osob (oblast dopravy), pokud je pracovní činnost vykonávána výhradně v rámci tranzitní přepravy a obvyklé místo výkonu pracovní činnosti se nenachází v Rakousku, nebo
8. činnost jako zaměstnanec, který dostává hrubou měsíční mzdu v průměrné minimální výši 125 setin třicetinásobku maximálního vyměřovacího základu za kalendářní den podle § 108 odst. 3 obecného zákona o sociálním pojištění (ASVG), Spolk. sb. zák. č. 189/1955, ve skupině podniků ve smyslu § 15 zákona o akcích (AktG), Spolk. sb. zák. č. 98/1965, nebo § 115 zákona o společnostech s ručením omezeným (GmbHG), Říšská sb. zák. č. 58/1906, nebo
9. činnost v rámci mezinárodního vzdělávání a dalšího vzdělávání nebo výzkumných programů na univerzitách ve smyslu zákona o univerzitách z roku 2002, Spolk. sb. zák. I č. 120/2002, na pedagogických vysokých školách ve smyslu zákona o vysokých školách z roku 2005, Spolk. sb. zák. I č. 30/2006, na odborných vysokých školách ve smyslu zákona o studiu na odborných vysokých školách, Spolk. sb. zák. č. 340/1993.

(6) Tento spolkový zákon se neuplatňuje na přechodné vyslání zvláštních odborníků do Rakouska v rámci skupiny ve smyslu směrnice o vysílání pracovníků ve smyslu § 15 AktG a § 115 GmbHG, které nesmí překročit celkem dva měsíce v kalendářním roce, pokud nasazení uvnitř skupiny probíhá

1. za účelem výzkumu a vývoje, vzdělávání odbornými pracovními silami, plánování projektových prací nebo

2. za účelem výměny zkušeností, podnikového poradenství, controllingu nebo spolupráce v oblasti oddělení koncernu příslušných pro více zemí s ústřední řídicí a plánovací funkcí.

Skutečný hospodářský obsah – měřítko posouzení

§ 2 (1) Pro posouzení, zda existuje pracovní poměr, přeshraniční vysílání nebo dočasné přidělení ve smyslu tohoto spolkového zákona, je rozhodující skutečný hospodářský obsah a vnější forma projevu skutkového stavu.

(2) Pro posouzení, zda dochází k dočasnému přidělení pracovních sil, jsou rozhodující zejména § 4 odst. 2 AÜG nebo srovnatelné rakouské právní předpisy.

(3) Existence vyslání ve smyslu tohoto spolkového zákona nepředpokládá uzavření smlouvy o poskytování služeb mezi zaměstnavatelem bez sídla v Rakousku a příjemcem služeb působícím v tuzemsku.

2. část

Pracovněprávní nároky a opatření na jejich ochranu

1. oddíl

Pracovněprávní nároky

Nárok na minimální odměnu

§ 3 (1) Zaměstnanec s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti v Rakousku má nutně nárok na odměnu, jež mu přísluší podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy.

(2) Zaměstnanec s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti v Rakousku, jehož zaměstnavatel nemá sídlo v Rakousku a není členem právnické osoby v Rakousku schopné uzavírat kolektivní smlouvu, má nutně nárok na takovou odměnu stanovenou zákonem, vyhláškou nebo kolektivní smlouvou, která v místě výkonu pracovní činnosti náleží srovnatelným zaměstnancům od srovnatelných zaměstnavatelů.

(3) Zaměstnanec, kterého vyše do Rakouska zaměstnavatel se sídlem ve členském státě EU, ve státě EHP nebo ve třetím státě, aby tam vykonával pracovní činnost, má bez ohledu na právo, které se aplikuje na pracovní poměr, na dobu vyslání minimálně nárok na zákonnou odměnu, na odměnu stanovenou vyhláškou nebo kolektivní smlouvou (vyjma příspěvků podle § 6 Podnikového zákona prevence pro zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné – BMSG, Spolk. sb. zák. I č. 100/2002 nebo srovnatelných rakouských právních předpisů a vyjma příspěvků nebo prémie podle Podnikového penzijního zákona – BPG, Spol. sb. zák. č. 282/1990), která v místě výkonu pracovní činnosti náleží srovnatelným zaměstnancům od srovnatelných zaměstnavatelů.

(4) Stanoví-li zákon, vyhláška nebo kolektivní smlouva zvláštní platby, musí je zaměstnavatel vyslanému zaměstnanci nebo pracovní síle dočasně přidělené do zahraničí vyplatit poměrně za příslušné mzdové období navíc k běžné odměně (splatnost).

(5) Pro vyslaného zaměstnance, který je v Rakousku zaměstnán v souvislosti s dodávkou zařízení zhotoveného v zahraničí zaměstnavatelem nebo zaměstnavatelem, který je s tímto zaměstnavatelem spojen ve skupině ve smyslu § 15 AktG a § 115 GmbHG, tuzemskému podniku s montážními pracemi, uvedením do provozu a s tím spojeným školením nebo s opravárenskými a servisními pracemi na těchto zařízeních, které nemohou provést tuzemští zaměstnanci, neplatí odstavec 3, pokud se jedná o odměnu v souladu s kolektivní smlouvou a tyto práce v Rakousku netrvaly celkově déle než tři měsíce.

(6) Pro vyslané zaměstnance, kteří vykonávají stavební práce, které slouží ke zřízení, uvedení do provozu, údržbě, přestavbě nebo stržení stavebních děl, zejména výkopové práce, zemní práce, stavební práce v užším smyslu, zřízení a bourání prefabrikovaných dílů, zařízení a vybavení, přestavba, renovace, opravy, bourací práce, demoliční práce, údržbu servis stavebního díla (malířské a úklidové práce) nebo sanace, jakož i opravy a instalace zařízení do elektráren, platí odstavce 3 a 4 v každém případě od prvního dne zaměstnání v Rakousku.

Nárok na dovolenou

§ 4 (1) Aniž je dotčeno právo jinak použitelné na daný pracovní poměr, mají zaměstnanci s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti v Rakousku nutně nárok na placenou dovolenou.

(2) Vyslání zaměstnanci a do zahraničí dočasně přidělené pracovní síly mají po dobu vyslání nebo dočasného přidělení nutně nárok na placenou dovolenou podle § 2 zákona o dovolené (UrlG), Spolk. sb. zák. č. 390/1976, nebo srovnatelných rakouských předpisů, pokud je rozsah dovolené podle právních

předpisů práva použitelného na pracovní poměr nižší. Po ukončení vyslání nebo dočasného přidělení si vyslaný zaměstnanec nebo dočasně přidělené pracovní síly ponechávají poměrnou, trvání vyslání nebo dočasnému přidělení odpovídající část rozdílu mezi vyšším nárokem na dovolenou podle rakouského práva a nárokem na dovolenou, která jim přísluší podle právních předpisů práva použitelného na daný pracovní poměr.

(3) Odstavec 2 se nepoužije na vyslaného zaměstnance, který v Rakousku vykonává montážní práce ve smyslu § 3 odst. 5 po dobu celkem maximálně osmi kalendářních dnů.

(4) Odstavec 2 se v každém případě použije na vyslané zaměstnance, kteří v Rakousku vykonávají stavební práce ve smyslu § 3 odst. 6, od prvního dne zaměstnání v Rakousku.

(5) Odstavce 1 až 4 se nepoužijí na zaměstnance, na které se uplatňuje § 33d až 33i zákona o dovolené a odstupném pro stavební pracovníky (BUAG), Spolk. sb. zák. č. 414/1972.

Nárok na dodržování pracovní doby a doby odpočinku

§ 5 Aniž je dotčeno právo jinak použitelné na daný pracovní poměr, platí pro vyslané zaměstnance nutně maximální pracovní doba a minimální doba odpočinku včetně úpravy pracovní doby a doby odpočinku stanovené v kolektivní smlouvě a uplatňované v místě výkonu pracovní činnosti pro srovnatelné zaměstnance srovnatelnými zaměstnavateli.

Předpisy pro přeshraniční dočasné přidělování pracovních sil

§ 6 (1) Aniž je dotčeno právo jinak použitelné na daný pracovní poměr, má pracovní síla, která je dočasně přidělena ze zahraničí do Rakouska, po dobu trvání dočasného přidělení nutně nárok na

1. pokračování ve výplatě mzdy při nemoci nebo úrazu včetně nároků při ukončení pracovního poměru, při svátcích a překážce v práci z jiných významných osobních důvodů v trvání a výši platných pro srovnatelného zaměstnance,
2. dodržování výpovědních lhůt a výpovědních termínů platných pro srovnatelné zaměstnance, jakož i dodržování norem o zvláštní ochraně při výpovědi a propuštění a
3. odškodnění při výpovědi,

je-li to výhodnější než nároky podle právních předpisů práva použitelného na smluvní vztah.

(2) Kolektivní smlouvy platné pro pracovní síly dočasně přidělené v Rakousku z živnostenského hlediska se použijí i na pracovní síly dočasně přidělené ze zahraničí do Rakouska.

(3) Zákon AÜG nebo srovnatelné rakouské právní předpisy platí i pro pracovní síly dočasně přidělené do zahraničí.

Kolektivní smlouvy

§ 7 Strany kolektivní smlouvy musí kolektivní smlouvy, které uzavřely, zpřístupnit v elektronické podobě. Jedná-li se o stavební činnosti, přebírá informační činnost Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné.

2. oddíl

Ustanovení o odpovědnosti

Odpovědnost za nároky na odměnu vůči zaměstnavateli se sídlem ve třetím státě

§ 8 (1) Zaměstnavatel jako podnikatel odpovídá za nároky vyslaných zaměstnanců zaměstnavatele se sídlem ve třetím státě na odměnu, vyplývající z § 3, v rámci zakázky jako ručitel a plátee podle § 1357 občanského zákoníku (ABGB), JGS č. 946/1811.

(2) Pro oblast dočasného přidělení pracovních sil se použije § 14 AÜG nebo srovnatelné rakouské právní předpisy, není-li to v tomto zákoně výslovně vyloučeno.

Ustanovení o odpovědnosti ve stavebnictví

§ 9 (1) Zadavatel odpovídá jako ručitel a plátee podle § 1357 ABGB za nároky na odměnu vyslaných nebo do zahraničí dočasně přidělených zaměstnanců svého dodavatele podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace pro účely odměňování za pracovní činnosti v rámci pověření stavebními pracemi ve smyslu § 3 odst. 6 v Rakousku. Zadavatel, který není dodavatelem objednaných stavebních prací sám, ručí pouze tehdy, pokud o neplacení odměny věděl před pověřením nebo pokud tuto skutečnost musel na základě zjevných známek brát skutečně za možnou a smířil se s tím.

(2) Předpoklady pro odůvodnění odpovědnosti zadavatele podle odstavce 1 jsou ty, že

1. zaměstnanec o své pohledávce ve výši nezaplacené odměny informuje Pojišťovnu pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné nejpozději osm týdnů po splatnosti odměny s uvedením konkrétní částky a mzdového období,
2. informace zaměstnance zahrnují údaje o jeho zaměstnavateli, existenci pracovního poměru, místě a čase výkonu pracovních činností z pověření, jakož i druhu jeho činnosti,
3. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné o tom písemně informuje zadavatele po ukončení šetření podle odstavce 3 s uvedením konkrétní částky a
4. dlužná odměna ani nepropadla, ani není promlčená.

Odpovědnost zadavatele je k okamžiku doručení písemných informací podle bodu 3 u něho odůvodněna. Odpovědnost končí devět měsíců po splatnosti příslušné odměny, ledaže zaměstnanec svou pohledávku za zaměstnavatelem uplatnil v tomto období soudně. Odpovědnost je omezena výší částky uvedené v informaci.

(3) Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné musí na základě údajů ve smyslu odst. 2 bodů 1 a 2 ověřit existenci pracovního poměru, jakož i pohledávky uplatňované zaměstnancem. Použijí se § 23b a 23c BUAG. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné musí předat informace podle odstavce 2 bodu 3 zadavateli, dodavateli a zaměstnanci, přičemž předáním dodavateli dochází k mimosoudnímu uplatnění s cílem předejít propadnutí nebo promlčení nároku na dlužnou odměnu. Do informací pro zadavatele může zaznamenat důvodné pochybnosti o existenci pracovního poměru nebo nároku.

(4) Od odůvodnění odpovědnosti zadavatele podle odstavce 1 může zadavatel po dobu odpovědnosti odpírat platbu ceny za dílo, kterou dodavatel dluží ve smyslu odstavce 1 z předmětné nebo jiné zakázky. Právo na odepření plnění je omezeno výší částky uvedené v informacích podle odstavce 2 poslední věty plus přiměřenou částkou případných nákladů na soudní řízení. Zahájení insolvenčního řízení dodavatele nemá dopad na vznik nebo trvání práva zadavatele na odepření plnění. Pokud zadavatel uhradí dluh dodavatele, je zadavatel zproštěn svého dluhu vůči dodavateli. Pokud zadavatel zaplatí na základě vykonatelného soudního rozhodnutí, které proti němu bylo vydáno, a pokud dodavatele o právním sporu informuje (§ 21 občanského soudního řádu, Říšská sb. zák. č. 113/1895) nebo podnikne-li pro něho přijatelné kroky pro takové informování tak, že dodavatel může vznést námitky proti uplatněné pohledávce způsobem ochraňujícím jeho zájmy, nebo tak, aby takové námitky mohl vznést, má platba včetně výše nákladů na soudní řízení vůči dodavateli zprošťující účinky. Platba nemá zprošťující účinky, pokud má být částka uvedená v soudním rozhodnutí určena na základě svévole zadavatele. Platba zadavatele má zprošťující účinky dále do té míry, že je kryta ve vykonatelném soudním rozhodnutí proti dodavateli.

(5) Uhradí-li zadavatel cenu za dílo, může po dodavateli požadovat náhradu za dluh uhrazený místo dodavatele (§ 1358 ABGB). Zaplatí-li zadavatel na základě vykonatelného soudního rozhodnutí vydaného proti němu a informuje-li dodavatele o právním sporu (§ 21 ZPO) nebo podnikne-li pro něho přijatelné kroky pro takové informování tak, že dodavatel může vznést námitky proti uplatněné pohledávce způsobem ochraňujícím jeho zájmy, nebo tak, aby takové námitky mohl vznést, může po dodavateli požadovat náhradu provedené platby včetně výše nákladů na soudní řízení. Náhrada mu nepřísluší, pokud částka uvedená v soudním rozhodnutí má být určena na základě svévole zadavatele. Platba zadavatele může být dále nahrazena, pokud je potvrzena ve vykonatelném soudním rozhodnutí proti dodavateli.

(6) V oblasti působnosti odstavců 1 až 5 musí všichni zadavatelé Pojišťovny pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné na základě skutečnosti nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti o informace poskytnout informace o jimi pověřených podnicích a postoupení stavebních výkonů. Za účelem uplatnění nároků dodavatelem je Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné oprávněna předat poskytnuté informace a údaje související s neposkytnutými informacemi zaměstnancům. Za tímto účelem musí Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné sdělit zaměstnanci všechny jí známé zadavatele (jméno a adresu).

(7) Nesdělí-li osoba, která má informační povinnost, Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné žádné informace, je do doby poskytnutí požadovaných informací ohledně předávaných stavebních výkonů nebo jiných pověření v každém případě pokládána za podnik udělující zakázku všem následně pověřeným podnikům.

(8) Odpovědnost zadavatele se vztahuje na zaměstnance každého dalšího dodavatele, pokud je třeba na udělení zakázky pohlížet jako na právní úkon, jehož cílem je obejít odpovědnost (úkon obcházející zákon), a zadavatel o tom věděl nebo tuto skutečnost musel na základě zjevných známek brát skutečně za možnou a smířil se s tím.

(9) Vykonávají-li do zahraničí dočasně přidělení zaměstnanci zadavatele stavební práce ve smyslu odstavce 1, použijí se ve vztahu k zadavateli jako zaměstnávajícímu subjektu odstavce 1 až 8. § 14 AÜG se v tomto případě nepoužije.

(10) Zadavatel podle odstavce 1 odpovídá jako ručitel a plátce podle § 1357 ABGB i za přírážky, které musí uhradit jeho dodavatel v rámci obchodního vztahu za svého dodavatele podle § 33d BUAG Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné, pokud nejsou promlčené. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné musí zadavatele podle odstavce 1 písemně informovat o vzniku odpovědnosti a výši splatných přírážek. Odpovědnost zadavatele podle odstavce 1 je omezena výší částky uvedené v informaci. Vzniká v okamžiku doručení písemné informace a končí devět měsíců po splatnosti přírážek, ledaže Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné uplatní pohledávku v tomto období vůči zadavateli. Jinak se použijí odstavce 4 až 9.

Odpovědnost generálního dodavatele za nároky na odměnu vůči dodavateli se sídlem v některém členském státě EU, státě EHP nebo ve Švýcarské konfederaci

§ 10 (1) Generální dodavatel je ten, kdo jako dodavatel veřejného zadavatele nebo odvětvového zadavatele zadá v rámci své podnikatelské činnosti plnění nejméně jedné části výkonu dlužného na základě zakázky jinému podniku (subdodavatel), vyjma zadavatele se sídlem ve třetím státě. Předal-li generální dodavatel zakázku nebo její část způsobem nepřipustným podle ustanovení spolkového zákona o veřejných zakázkách z roku 2006 (BVerG 2006), Spolk. sb. zák. I č. 17/2006, nebo jiných podobných právních předpisů nebo v rozporu se smluvními ujednáními, odpovídá podle § 1357 ABGB jako ručitel a plátce za nároky na odměnu stanovenou zákonem, vyhláškou nebo kolektivní smlouvou pro zaměstnance, které pro výkon této pracovní činnosti využil subdodavatel, přičemž tato odměna zaměstnancům náleží během jejich činnosti v rámci dohodnutého výkonu pracovní činnosti. Totéž platí pro subdodavatele, pokud zakázku nebo její část předá nepřipustným způsobem.

(2) V oblasti působnosti odstavce 1 musí všichni zadavatelé zaměstnanci na základě pravdy nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti o informace poskytnout informace o podnicích, které pověřili, o předání pověření a jejich příslušném předmětu smlouvy. Ve stavebnictví musí Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné sdělit zaměstnanci všechny jí známé zadavatele (jméno a adresu). Nesdělí-li osoba, která má informační povinnost, žádné informace, je do doby poskytnutí požadovaných informací ohledně předávaných stavebních výkonů nebo jiných pověření v každém případě pokládána za podnik udělující zakázku všem následně pověřeným podnikům. Veřejný zadavatel musí zaměstnance informovat o přípustnosti postoupení zakázky.

(3) Odpovědnost zadavatele se vztahuje na zaměstnance každého dalšího dodavatele, pokud je třeba na udělení zakázky pohlížet jako na právní úkon, jehož cílem je obejít odpovědnost (úkon obcházející zákon), a zadavatel o tom věděl nebo tuto skutečnost musel na základě zjevných známek brát skutečně za možnou a smířil se s tím.

3. oddíl

Úřady

Úřady a pracoviště

§ 11 (1) V rámci výkonu zákona LSD-BG jsou níže uvedené úřady a pracoviště pověřeny následujícími úkoly:

1. úřady vyplácející dávky šetřeními skutkového stavu v souvislosti se zaměstnanci s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti mimo území Rakouska, na něž se nevztahuje ASVG;
2. Wiener Gebietskrankenkasse jako kompetenční centrum pro boj proti mzdovému a sociálnímu dumpingu (kompetenční centrum LSDB) plněním úkolů přenesených podle § 13, zejména mzdovou kontrolou v souvislosti se zaměstnanci, na něž se nevztahuje ASVG;
3. instituce zdravotního pojištění plněním úkolů přenesených podle § 14 v souvislosti:
 - a) se zaměstnanci, na něž se vztahuje ASVG,
 - b) se zaměstnanci s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti v Rakousku, na něž se nevztahuje ASVG, jakož i
 - c) s domácími pracovníky, na něž se vztahuje ASVG, ve smyslu zákona o domácí práci;
4. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné plněním úkolů přenesených podle § 15 ve stavebnictví;
5. krajské správní orgány prováděním trestně-správních řízení podle tohoto spolkového zákona;
6. Ústřední koordinační úřad pro kontrolu nezákonného zaměstnávání Spolkového ministerstva financí podle zákona o zaměstnávání cizích státních příslušníků a zákona o boji proti mzdovému

a sociálnímu dumpingu (ústřední koordinační úřad) evidencí a zpracováním hlášení o vyslaných pracovnících nebo hlášení o dočasně přidělených pracovních silách.

(2) Úřady vyplácející dávky vykonávají při používání osobních údajů v souvislosti s šetřením ohledně § 12 a § 29 funkci poskytovatele služeb ve smyslu § 4 bodu 5 zákona o ochraně osobních údajů 2000 (DSG 2000), Spolk. sb. zák. I č. 165/1999.

(3) Kompetenční centrum LSDB vykonává v souvislosti se svou činností podle § 13 funkci zadavatele ve smyslu § 4 bodu 4 DSG 2000.

(4) Jinak se na činnosti úřadů vyplácejících dávky a kompetenčního centra LSDB vyplývající z tohoto spolkového zákona použije § 14 DSG 2000. Osobní údaje zjištěné úřady vyplácejícími dávkami v průběhu šetření podle § 12 musí být po uplynutí pěti let od začátku šetření určité skutkové podstaty smazány. Tato lhůta se prodlužuje o deset let, pokud je v souvislosti se skutkovou podstatou vydán trestní výměr. Je-li zjevné, že s ohledem na skutkovou podstatu nedošlo k žádnému trestnému jednání, musí být osobní údaje neprodleně smazány.

(5) Používání osobních údajů je přípustné pouze za předpokladu, že to nezbytně vyžaduje plnění úkolů vyplývajících z tohoto spolkového zákona.

Šetření úřadů vyplácejících dávky

§ 12 (1) Úřady vyplácející dávky jsou oprávněny dohlížet na předkládání podkladů podle § 21 a 22, jakož i provádět v souvislosti se zaměstnanci s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti mimo území Rakouska, na něž se nevztahuje ASVG, šetření vyžadovaná ke kontrole odměny náležející podle příslušných kritérií klasifikace (mzdová kontrola) ve smyslu § 29 a

1. neomezeně vstupovat do provozoven, provozních prostor a zahraničních pracovišť, jakož i šatnových prostor zaměstnanců a jezdit po cestách, i když je to jinak veřejnosti zakázáno,
2. od osob, které se tam zdržují, žádat informace o všech skutečnostech rozhodných pro šetření podle odstavce 1, pokud existuje důvod domnívat se, že se u těchto osob jedná o zaměstnavatele nebo zaměstnance, jakož i
3. nahlížet do podkladů nezbytných pro šetření (§ 21 a 22), vyhotovovat fotokopie těchto podkladů a požadovat předání těchto podkladů, přičemž podklady musí být odeslány do konce druhého pracovního dne následujícího po výzvě. Pokud u pracovišť (míst nasazení) střídajících se v rámci jednoho pracovního dne kontrola neproběhne na prvním pracovišti (místě nasazení), musí být podklady úřadu vyplácejícímu dávkami prokazatelně předány, přičemž podklady musí být odeslány do konce druhého pracovního dne následujícího po výzvě. Za předání nepřísluší náhrada výdajů.

(2) Úřady vyplácející dávky musí předat výsledky šetření v souvislosti se mzdovou kontrolou kompetenčnímu centru LSDB a na jeho žádost provést konkrétně označená další šetření předaných výsledků šetření nebo šetření na základě odůvodněných sdělení třetích osob.

Kompetenční centrum LSDB

§ 13 (1) Pro kontrolu odměny náležící zaměstnanci, na kterého se nevztahuje ASVG, s obvyklým místem výkonu pracovní činnosti mimo území Rakouska a stanovené zákonem, vyhláškou nebo kolektivní smlouvou v Rakousku podle příslušných kritérií klasifikace ve smyslu § 29 odst. 1 se zřizuje kompetenční centrum LSDB.

(2) Kompetenční centrum LSDB má v přenesené působnosti podle pokynů Spolkového ministerstva práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů následující úkoly:

1. přijímat výsledky šetření úřadů vyplácejících dávky,
2. žádat úřady vyplácející dávky, aby provedly konkrétně označená další šetření předaných výsledků šetření nebo šetření na základě odůvodněných sdělení třetích osob,
3. podávat trestní oznámení podle odstavce 4,
4. vést trestně-správní důkazy a poskytovat informace podle § 35,
5. stát se stranou řízení a přijmout s tím spojená oprávnění podle § 32 odst. 1,
6. informovat zaměstnance o oznámení týkajícím se jeho pracovního poměru podle odst. 4 v řízení podle § 29 odst. 1, pokud je adresa uvedena v hlášení podle § 19.

(3) Výdaje kompetenčního centra LSDB hradí stát.

(4) Zjistí-li kompetenční centrum LSDB, že zaměstnavatel neplatí zaměstnanci ve smyslu odstavce 1 alespoň rozhodnou odměnu příslušející mu podle odstavce 1 s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace, musí být podáno oznámení příslušnému krajskému správnímu orgánu. Oznámením se žádá o určitou míru trestu. O oznámení musí být za účelem následného zúčtování dávek elektronicky informován úřad vyplácející dávky. Platby odměny, které překročí odměnu, která mu náleží podle zákona, vyhlášky

nebo kolektivní smlouvy, musí být započítány proti případným platům nižším než minimální mzda v příslušném mzdovém období.

(5) Kompetenční centrum LSDB může vyslechnout partnery kolektivní smlouvy, kteří uzavřeli kolektivní smlouvu rozhodnou pro zaměstnance, ohledně otázek odměny, zejména pro zjištění odměny náležící zaměstnanci s přihlédnutím ke kritériím klasifikace podle odstavce 1. Podá-li zaměstnavatel důvodné námitky proti odměně použité kompetenčním centrem LSDB, zejména proti použité klasifikaci, musí kompetenční centrum LSDB vyslechnout partnery kolektivní smlouvy. Stanovisko partnerů kolektivní smlouvy musí být společné. Nestanoví-li kolektivní smlouva jinak, nesmí se náhrady výloh a nepeněžitě příjmy započítávat za účelem určení odměny podle kolektivní smlouvy.

(6) Zjistí-li kompetenční centrum LSDB, že zaměstnavatel zaměstnanci prokazatelně uhradil rozdíl mezi odměnou náležící zaměstnanci a odměnou vyplacenou zaměstnanci podle odstavce 1 v souladu se sdělením kompetenčního centra LSDB ve lhůtě, kterou kompetenční centrum LSDB stanoví, a

1. rozdíl mezi nižší vyplacenou částkou a rozhodnou odměnou podle odstavce 1 s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace je nepatrný, nebo
2. zavinění zaměstnavatele nebo osoby pověřené zastupovat ho navenek (§ 9 odst. 1 správního trestního zákoníku 1991 – VStG, Spolk. sb. zák. č. 52/1991) nebo odpovědné pověřené osoby (§ 9 odst. 2 nebo 3 VStG) nepřesahuje lehkou nedbalost,

od oznámení příslušnému krajskému správnímu orgánu ustoupí. Stejně tak ustoupí od oznámení, pokud zaměstnavatel před sdělením kompetenčním centrem LSDB prokazatelně platí odměnu náležící zaměstnanci podle rakouských právních předpisů a jsou splněny ostatní předpoklady podle první věty. § 25 odst. 3 VStG se nepoužije. Od oznámení je třeba ustoupit, pokud existuje důvod zrušení trestu podle § 29 odst. 2.

(7) Kompetenční centrum LSDB je oprávněno pověřit zastupováním jménem kompetenčního centra LSDB před krajským správním orgánem a správním soudem za náhradu nákladů jiné oblastní zdravotní pojišťovny.

Zjištění porušení zákona institucí zdravotního pojištění

§ 14 (1) Zjistí-li příslušná instituce zdravotního pojištění v rámci své činnosti, že

1. zaměstnavatel zaměstnanci, na kterého se vztahuje ASVG, nebo
2. zaměstnavatel zaměstnanci, který má obvyklé místo výkonu pracovní činnosti v Rakousku, aniž se na něho vztahuje ASVG, nebo
3. zadavatel podle zákona o domácí práci z r. 1960 domácím pracovníkovi pojištěnému podle § 4 odst. 1 bodu 7 ASVG

neplatí alespoň odměnu stanovenou zákonem, vyhláškou nebo kolektivní smlouvou v Rakousku s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace ve smyslu § 29 odst. 1, platí § 13 odst. 4 až 6 s tím, že místo kompetenčního centra LSDB vystupuje příslušná instituce zdravotního pojištění.

(2) Příslušná instituce zdravotního pojištění je oprávněna nahlížet do podkladů nezbytných pro činnost podle odstavce 1 a vyhotovovat jejich fotokopie. Zaměstnavatelé musí na žádost předložit nezbytné podklady nebo fotokopie, přičemž podklady nebo fotokopie musí být odeslány do konce druhého pracovního dne následujícího po výzvě. Za předání nepřísluší náhrada výdajů.

(3) Příslušná instituce zdravotního pojištění musí zaměstnance o oznámení týkajícím se jeho pracovního poměru v řízení podle § 29 odst. 1 informovat.

Zjištění porušení zákona Pojišťovnou pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné

§ 15 (1) Pokud Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné zjistí v rámci své činnosti, že zaměstnavatel zaměstnanci ve smyslu oddílu I BUAG nebo ve smyslu § 33d BUAG neplatí minimálně odměnu stanovenou zákonem, vyhláškou nebo kolektivní smlouvou ve smyslu § 29 odst. 1 se zohledněním daných kritérií klasifikace, platí § 13 odst. 4, odst. 5 poslední věta a odst. 6 s pravidlem, že na místo kompetenčního centra LSDB nastoupí Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné.

(2) Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné je v rámci své činnosti oprávněna dohlížet na předkládání podkladů podle § 21 a 22, nahlížet do nich a vyhotovovat jejich kopie a požadovat jejich předání, přičemž podklady musí být odeslány do konce druhého pracovního dne následujícího po výzvě. Pokud u pracovišť (míst nasazení) střídajících se v rámci jednoho pracovního dne kontrola neproběhne na prvním pracovišti (místě nasazení), musí být podklady Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné prokazatelně předány, přičemž podklady musí být odeslány do konce druhého pracovního dne následujícího po výzvě. Za předání nepřísluší náhrada výdajů.

Spolupráce úřadů v tuzemsku v oblasti dočasného přidělování pracovních sil

§ 16 (1) Všechny úřady a všechny veřejné právnické osoby, zejména zákonná zastoupení zájmů, zaměstnavatel a zaměstnanec a instituce sociálního pojištění, musí v rámci své působnosti podporovat Spolkové ministerstvo práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů, úřady vyplácející dávky, živnostenské úřady, inspektoráty práce a úřady jinak pověřené zajišťováním ochrany zaměstnanců při plnění jejich úkolů podle tohoto spolkového zákona, AÜG nebo srovnatelných rakouských právních předpisů.

(2) Tato podpora spočívá zejména v tom, že příslušným orgánům vyjmenovaným v odstavci 1

1. předají jméno, datum narození, adresu, pohlaví, státní příslušnost, místo výkonu zaměstnání, pracovní a smluvní podmínky, jakož i údaje o důchodovém, úrazovém a nemocenském pojištění dočasně přiděleného zaměstnance nebo osoby v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení,
2. jméno, datum narození, adresu, předmět činnosti a sídlo podniku agentury práce a
3. jméno, datum narození, adresu, zákonné zastoupení zájmů, profesní svaz nebo profesní sdružení, jakož i jejich případné odborné dělení a sídlo podniku zaměstnávajícího

subjektu.

Spolupráce s orgány jiných členských států EU a států EHP a vzájemná úřední pomoc

§ 17 (1) Vždy v rámci své příslušnosti jsou níže uvedené úřady a pracoviště oprávněny poskytnout úřadům nebo pracovištím jiných členských států EU a států EHP, které jsou příslušné ke kontrole plnění pracovních předpisů, a spolupracovat s nimi:

1. soudy uvedené v § 42 bodech 2 až 4,
2. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné,
3. krajské správní orgány,
4. úřady vyplácející dávky v souladu se zákonem o organizacích pro správu dávek z roku 2010 (AVOG 2010), Spolk. sb. zák. I č. 9/2010,
5. kompetenční centrum LSDB,
6. ústřední koordinační úřad,
7. Spolkové ministerstvo práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů a
8. Spolkové ministerstvo financí.

Úřady a pracoviště uvedené v bodech 1 až 8 jsou v rámci své příslušnosti povinny poskytovat úřední pomoc a spolupracovat s úřady nebo pracovišti jiných členských států EU nebo států EHP tak, jak je v souladu s žádostí jednoho z těchto úřadů nebo pracovišť nezbytné za účelem podpory dodržování pracovních předpisů.

(2) Vzájemná úřední pomoc a spolupráce podle odstavce 1 zahrnuje získávání a poskytování informací, jakož i žádosti o úřední jednání a jejich výkon, které jsou nezbytné

1. k provádění kontrol dodržování pracovních předpisů nebo
2. pro další šetření při podezření na porušení pracovních předpisů nebo
3. pro přípravu doručení nebo výkonu rozhodnutí podle třetí části tohoto

spolkového zákona. Vzájemná úřední pomoc a spolupráce zahrnuje doručení úředních písemností, s výjimkou doručení dokumentů tuzemských správních orgánů (§ 41) a rozhodnutí jiných smluvních států EU nebo EHP, které jsou upraveny ve třetí části.

(3) Pro vzájemnou úřední pomoc a spolupráci podle odstavců 1 a 2 musí být používán systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) ve smyslu nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (dále jen „systém IMI“), pokud státní smlouvy nestanoví jinak.

(4) Orgány a úřady uvedené v odst. 1 bodech 1 až 8 jsou povinny odpovědět bez prodlení na žádosti o informace podané úřady jiných států EHP, v případech výslovně označených jako naléhavé do dvou pracovních dnů, v ostatních případech do 25 pracovních dnů.

(5) Úřady a pracoviště uvedené v odst. 1 bodech 1 až 8 smí informace, s nimiž byly seznámeny v rámci vzájemné úřední pomoci a spolupráce, používat pouze v souvislosti se záležitostmi, pro kterou byly vyžádány.

(6) Členské státy EU nebo státy EHP nesmí od jiných členských států EU nebo států EHP požadovat náhradu výdajů, které vyplynuly ze vzájemné úřední pomoci a spolupráce.

Informační povinnost zaměstnavatelů se sídlem v tuzemsku

§ 18 Zaměstnavatelé se sídlem v tuzemsku musí úřadům a pracovištím uvedeným v § 17 odst. 1 dát k dispozici na základě písemné žádosti v souladu s ustanoveními o ochraně údajů informace, které jsou potřebné pro účely vzájemné úřední pomoci nebo spolupráce podle § 17, pokud tyto úřady a pracoviště nemohou informace získat na základě jiných předpisů nebo z jiných rovnocenných zdrojů informací.

4. oddíl

Formální povinnosti při přeshraničním pracovním nasazení

Oznamovací povinnosti při vysílání nebo dočasném přidělení pracovníků z některého členského státu EU, státu EHP nebo ze Švýcarské konfederace

§ 19 (1) Zaměstnavatelé a agentura práce se sídlem v některém členském státě EU, státě EHP nebo ve Švýcarské konfederaci musí hlásit zaměstnávání zaměstnanců vyslaných do Rakouska a dočasně přidělených do Rakouska. Hlášení se podává u každého vyslání nebo dočasně přidělení zvlášť. Dodatečné změny údajů podle odstavce 3 nebo 4 musí být neprodleně oznámeny. Zaměstnávající subjekt, který zaměstnance vysílá za účelem výkonu pracovní činnosti do Rakouska, je v souvislosti s oznamovací povinností podle tohoto odstavce a odstavců 2 a 3 pokládán za zaměstnavatele.

(2) Vyslání nebo dočasné přidělení ve smyslu odstavce 1 se oznamují před příslušným zahájením práce ústřednímu koordinačnímu úřadu. V případě mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy se hlášení podává před příjezdem na území spolkového státu. Hlášení se provádí výhradně automatizovanými prostředky na elektronických formulářích Spolkového ministerstva financí. Zaměstnavatelé musí v případě vyslání předložit kontaktní osobě podle § 23 nebo v případě vyslání pouze jednoho zaměstnance dát tomuto zaměstnanci hlášení formou opisu nebo v elektronické podobě.

(3) Hlášení podle odstavce 1 musí být podáno pro každé vyslání zvlášť a musí obsahovat následující údaje; dodatečné změny údajů musí být neprodleně oznámeny:

1. jméno, adresa a živnostenské oprávnění nebo předmět podnikání zaměstnavatele ve smyslu odstavce 1, daňové identifikační číslo,
2. jméno a adresa osoby pověřené zastupováním zaměstnavatele navenek,
3. jméno a adresa kontaktní osoby podle § 23 z okruhu zaměstnanců vyslaných do Rakouska nebo osob usazených v Rakousku pověřených profesním zastupováním (§ 21 odst. 2 bod 4),
4. jméno a adresa (tuzemského) zaměstnavatele (generálního dodavatele),
5. jména, adresy, data narození, číslo sociálního pojištění a příslušná instituce sociálního pojištění, jakož i státní příslušnost zaměstnanců vyslaných do Rakouska,
6. období vyslání celkem, jakož i začátek a předpokládané trvání zaměstnání jednotlivých zaměstnanců v Rakousku, trvání a situace dohodnuté běžné pracovní doby jednotlivých zaměstnanců,
7. výše odměny náležející jednotlivému zaměstnanci podle rakouských právních předpisů a začátek pracovního poměru u zaměstnavatele,
8. místo (přesná adresa) zaměstnání v Rakousku (i jiná místa nasazení v Rakousku),
9. v případech § 21 odst. 2 údaje osoby (přesná adresa) nebo pobočky (přesná adresa), kde jsou k dispozici podklady pro hlášení a mzdové podklady,
10. druh činnosti a využití zaměstnance s přihlédnutím k rozhodné rakouské kolektivní smlouvě,
11. je-li pro zaměstnání vyslaných zaměstnanců ve státě, kde má zaměstnavatel sídlo, nutné úřední povolení, vydávající úřad, jakož i jednací číslo, datum vystavení a doba platnosti nebo opis povolení,
12. potřebují-li vyslání zaměstnanci ve státě, kde má zaměstnavatel sídlo, povolení k pobytu, vydávající úřad, jakož i jednací číslo, datum vystavení a doba platnosti nebo opis povolení,

(4) Hlášení podle odstavce 1 musí být podáno pro každé dočasné přidělení zvlášť a musí obsahovat následující údaje; dodatečné změny údajů musí být neprodleně oznámeny:

1. jméno a adresa agentury práce,
2. jméno a adresa osoby pověřené zastupováním agentury práce navenek,
3. jméno a adresa zaměstnávajícího subjektu, jakož i jeho daňové identifikační číslo a jeho živnostenské oprávnění nebo předmět podnikání,
4. jméno, adresa, datum narození, číslo sociálního pojištění a instituce sociálního pojištění, jakož i státní příslušnost dočasně přidělených zaměstnanců nebo osob v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení,

5. začátek a předpokládané trvání zaměstnání jednotlivých dočasně přidělených zaměstnanců nebo osob v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení u zaměstnavajícího subjektu,
6. místa zaměstnání v Rakousku, a to vždy s přesným uvedením adresy,
7. v případech § 21 odst. 3 údaje osoby (přesná adresa) nebo pobočky (přesná adresa), kde jsou k dispozici podklady pro hlášení a mzdové podklady,
8. výše odměny placené každému jednotlivému zaměstnanci nebo osobě v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení podle rakouských právních předpisů,
9. druh činnosti a využití jednotlivých zaměstnanců nebo osob v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení s přihlédnutím k rozhodné rakouské kolektivní smlouvě,
10. je-li pro zaměstnání dočasně přidělených zaměstnanců nebo osob v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení ve státě, kde má agentura práce sídlo, nutné úřední povolení, vydávající úřad, jakož i jednací číslo, datum vystavení a doba platnosti nebo opis povolení,
11. potřebují-li dočasně přidělení zaměstnanci nebo osoby v postavení podobnému zaměstnaneckému postavení ve státě, kde má agentura práce sídlo, povolení k pobytu, vydávající úřad, jakož i jednací číslo, datum vystavení a doba platnosti nebo opis povolení.

(5) Je-li při plnění smlouvy o poskytování služeb, smlouvy o opatření služby nebo v rámci skupiny ve smyslu § 15 AktG a § 115 GmbHG sjednáno opakované přeshraniční využívání zaměstnanců, může být odchylně od odstavců 1 a 2 před prvním zahájením práce podáno hlášení o vysláních nebo dočasných přiděleních v souvislosti s tuzemským zadavatelem nebo zaměstnavajícím subjektem vždy na období až tří měsíců.

(6) Zachycuje-li přeshraniční využití zaměstnanců plnění stejných smluv o poskytování služeb uzavřených s několika zadavateli, mohou být v hlášení podle odstavce 1 uvedeni všichni zadavatelé, pokud plnění smluv o poskytování služeb probíhá v úzké místní a časové souvislosti.

(7) Hlášení o vyslání podle odst. 1, které se týká mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy, musí být provedeno výlučně podle tohoto odstavce vždy na dobu šesti měsíců a musí obsahovat následující údaje; dodatečné změny údajů je nutné bez prodlení nahlásit:

1. jméno, adresa a živnostenské oprávnění nebo předmět podnikání zaměstnavatele ve smyslu odstavce 1, daňové identifikační číslo,
2. jméno a adresa osoby pověřené zastupováním zaměstnavatele navenek,
3. pokud není daný řidič motorového vozidla kontaktní osobou (§ 23 druhá věta), jméno a adresu kontaktní osoby podle § 23 z okruhu osob majících sídlo v Rakousku a oprávněných profesně zastupovat strany (§ 21 odst. 2 bod 4), ohledně kontaktních osob u jiných dopravních prostředků platí odst. 3 bod 3,
4. jména, adresy, data narození, čísla sociálního pojištění a příslušné instituce sociálního pojištění a státní příslušnost zaměstnanců, kteří budou v Rakousku v ohlášeném období pravděpodobně pracovat,
5. úřední značky motorových vozidel, která budou řídit zaměstnanci jmenovaní v bodě 4,
6. výšku odměny, která přísluší jednotlivému zaměstnanci podle rakouských právních předpisů, a začátek pracovního poměru u zaměstnavatele,
7. druh činnosti a využití zaměstnance se zohledněním směrodatné rakouské kolektivní smlouvy,
8. pokud je pro zaměstnání vyslaných zaměstnanců ve státě, kde má zaměstnavatel sídlo, nutné vlastnit úřední povolení, vždy úřad, který povolení vydal, jednací číslo povolení, datum vystavení a dobu platnosti nebo opis povolení,
9. pokud vyslaní zaměstnanci potřebují ve státě, kde má sídlo jejich zaměstnavatel, povolení k pobytu, vždy úřad, který povolení vydal, jednací číslo povolení, datum vystavení a dobu platnosti nebo opis povolení.

Informování úřadů

§ 20 (1) Ústřední koordinační pracoviště má povinnost předat hlášení o vyslání podle § 19 odst. 3, 5 a 6 elektronicky příslušné instituci zdravotního pojištění (§ 26 a § 30 ASVG), a pokud se jedná o stavební činnosti, Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné.

(2) Ústřední koordinační pracoviště musí hlášení o dočasném přidělení podle § 19 odst. 4 elektronicky předat:

1. příslušné instituci zdravotního pojištění (§ 26 a § 30 ASVG),
2. Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné a
3. Spolkovému ministrovi práce, sociálních věcí a

ochrany spotřebitelů.

(3) Ústřední koordinační pracoviště musí Fondu pro sociální zabezpečení a další vzdělávání podle § 22a AÜG nebo některému z jím pověřených poskytovatelů služeb pro výběr příspěvků podle § 22d odst. 2 a 4 AÜG a pro výkon plnění za zaměstnance dočasně přidělené ze zahraničí poskytnout údaje podle § 19 odst. 4.

(4) Spolkové ministerstvo práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů je v rámci plnění úkolů, které mu byly svěřeny pro účely politiky trhu práce, oprávněno automatizovaným způsobem nahlížet do databanky vedené ústředním koordinačním pracovištěm ohledně hlášení o vyslání podle § 19 odst. 3, přičemž oprávnění k nahlížení se vztahuje na následující údaje: údaje o podniku (název a adresa podniku), zaměstnanecké údaje vyslané osoby (jméno, datum narození, číslo sociálního pojištění, instituce sociálního pojištění, bydliště, vykonávaná činnost, výše odměny, trvání zaměstnání, místo zaměstnání), údaje tuzemského zadavatele (název a adresa podniku zaměstnávajícího subjektu nebo generálního dodavatele v Rakousku), jakož i zaměstnání vyžadující povolení.

Přípravenost podkladů pro oznámení, podkladů pro sociální pojištění a úřední povolení

§ 21 (1) Zaměstnavatelé se sídlem v členském státě EU, státě EHP nebo ve Švýcarské konfederaci musí mít na pracovišti (místě nasazení) v tuzemsku během období vyslání připraveny k předložení následující podklady nebo je musí úřadům vyplácejícím dávky či Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné přímo na místě a v okamžiku šetření zpřístupnit elektronicky:

1. podklady o přihlášení zaměstnance k sociálnímu pojištění (dokument sociálního pojištění E 101 podle nařízení (EHS) č. 1408/71 nebo dokument sociálního pojištění A 1 podle nařízení (ES) č. 883/04 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení), pokud pro vyslaného zaměstnance v Rakousku není žádná povinnost sociálního pojištění. Může-li zaměstnavatel v okamžiku šetření pomocí důkazů v německém jazyce doložit, že dosáhnout vystavení tohoto dokumentu příslušnou institucí sociálního pojištění nebylo možné před vysláním, musí být předloženy rovnocenné podklady v německém jazyce (žádost o vystavení dokumentu sociálního pojištění E 101 nebo A 1 a potvrzení příslušné instituce sociálního pojištění, že se na zaměstnance vztahuje po dobu vyslání zahraniční sociální pojištění);
2. hlášení podle § 19;
3. úřední povolení ohledně zaměstnání vyslaných zaměstnanců ve státě, kde má sídlo zaměstnavatel, podle § 19 odst. 3 bodu 11 nebo odst. 7 bodu 8, pokud je takové povolení nutné.

U pracovišť (míst nasazení) střídajících se v rámci jednoho pracovního dne musí být požadované podklady připraveny k předložení na prvním pracovišti (místě nasazení) nebo v elektronické podobě. U mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy musí být výše uvedené podklady připraveny k předložení již od příjezdu na území státu ve vozidle nebo musí být poskytnuty v elektronické podobě. Zaměstnávající subjekt, který zaměstnance vysílá za účelem výkonu pracovní činnosti do Rakouska, je v souvislosti s povinnostmi podle tohoto ustanovení pokládán za zaměstnavatele.

(2) Odchylně od odstavce 1 musí být s výjimkou mobilního zaměstnance v oblasti dopravy poklady v tuzemsku připraveny k předložení

1. u kontaktní osoby uvedené v hlášení podle § 19 odst. 3 bodu 3, nebo
2. v pobočce zapsané v tuzemsku, v níž zahraniční zaměstnavatel nevykonává svou činnost pouze příležitostně, nebo
3. v tuzemské samostatné dceřiné společnosti nebo tuzemské mateřské společnosti skupiny ve smyslu § 15 AktG nebo § 115 GmbHG nebo
4. u profesního zástupce stran usazeného v tuzemsku ve smyslu zákona o auditorské profesi (WTBG), Spolk. sb. zák. I č. 58/1999, advokátního řádu (RAO), Říšská sb. zák. č. 96/1868, a notářského řádu (NO), Říšská sb. zák. č. 75/1871,

nebo musí být zpřístupněny elektronicky přímo v místech uvedených v bodech 1 až 4 a v okamžiku šetření, pokud je to uvedeno v hlášení podle § 19 odst. 3 bodu 9. Probíhá-li šetření úřadů vyplácejících dávky nebo Pojišťovny pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné mimo pracovní dobu profesního zástupce stran, předá profesní zástupce stran na základě výzvy úřadů vyplácejících dávky nebo Pojišťovny pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné podklady do konce druhého následujícího pracovního dne. Za předání nepřísluší náhrada výdajů.

(3) Zaměstnávající subjekt musí mít na pracovišti (místě nasazení) v tuzemsku během období vyslání připraveny k předložení pro každou dočasně přidělenou pracovní sílu následující podklady nebo je musí úřadům vyplácejícím dávky či Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné přímo na místě a v okamžiku šetření zpřístupnit elektronicky:

1. podklady o přihlášení pracovní síly k sociálnímu pojištění (dokument sociálního pojištění E 101 nebo A 1), pokud pro dočasně přiděleného zaměstnance není v Rakousku žádná povinnost sociálního pojištění. Může-li agentura práce v okamžiku šetření pomoci důkazů v německém jazyce doložit, že dosáhnout vystavení tohoto dokumentu příslušnou institucí sociálního pojištění nebylo možné před dočasným přidělením, musí být předloženy rovnocenné podklady v německém jazyce (žádost o vystavení dokumentu sociálního pojištění E 101 nebo A 1; potvrzení příslušné instituce sociálního pojištění, že se na zaměstnance vztahuje po dobu dočasného přidělení zahraniční sociální pojištění);
2. hlášení podle § 19 odst. 1 a 4;
3. úřední povolení zaměstnání dočasně přidělených pracovních sil ve státě, kde má agentura práce sídlo, podle § 19 odst. 4 bodu 10, pokud je takové povolení vyžadováno.

Odstavec 2 se použije analogicky.

Připravenost mzdových podkladů

§ 22 (1) Zaměstnavatelé ve smyslu § 3 odst. 2, § 8 odst. 1 nebo § 19 odst. 1 mají povinnost mít během doby trvání zaměstnání (v tuzemsku) nebo během doby vyslání dohromady (§ 19 odst. 3 bod 6) na místě výkonu práce k dispozici k předložení pracovní smlouvu nebo služební list ve smyslu směrnice Rady 91/533 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru, mzdový list, doklady o výplatě mzdy nebo výpisy z bankovního účtu, záznamy o mzdě, záznamy o pracovní době a podklady týkající se mzdového zařazení, za účelem kontroly odměny, která vyslanému zaměstnanci přísluší podle rakouských předpisů na dobu zaměstnání, to vše v německém jazyce, kromě pracovní smlouvy, nebo tyto podklady musí úřadům vyplácejícím dávky nebo Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné v okamžik šetření zpřístupnit bezprostředně na místě v elektronické podobě, i když zaměstnání daného zaměstnance v Rakousku skončilo dříve. Pracovní smlouva je předkládána v německém nebo anglickém jazyce. U pracovišť (míst nasazení) střídajících se v rámci jednoho pracovního dne musí být mzdové podklady připraveny k předložení na prvním pracovišti (místě nasazení) nebo v elektronické podobě. Zaměstnávající subjekt, který zaměstnance vysílá za účelem výkonu pracovní činnosti do Rakouska, je v souvislosti s povinností podle tohoto ustanovení pokládán za zaměstnavatele. § 21 odst. 2 se aplikuje analogicky.

(1a) Při vysílání mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy musí být odchylně od odst. 1 pracovní smlouva nebo služební list a pracovní záznamy (pracovní záznamy ve smyslu čl. 36 nařízení (EU) č. 165/2014 o tachografech v silniční dopravě, řada L, č. 60 ze dne 28. 2. 2014 str. 1) k dispozici k předložení ve vozidle již od příjezdu na spolkové území nebo musí být bezprostředně v okamžik šetření zpřístupněny úřadům vyplácejícím dávky na místě v elektronické podobě. Mzdový list, doklady o výplatě mzdy nebo výpisy z bankovního účtu, záznamy o mzdě, podklady týkající se mzdového zařazení a záznamy o pracovní době týkající se zaměstnance v oblasti dopravy je nutné předat úřadům vyplácejícím dávky za kalendářní měsíc, ve kterém probíhá kontrola, a za předchozí kalendářní měsíc, pokud zaměstnanec v předchozím měsíci pracoval v Rakousku, a to do 14 kalendářních dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém proběhla kontrola. Pokud podklady podle druhé věty během stanovené lhůty na úřad poskytující dávky nedorazí nebo pokud nedorazí v úplném rozsahu, považuje se to za nepředložení mzdových podkladů.

(2) Při přeshraničním dočasném přidělení pracovních sil se povinnost mít připraveny k předložení mzdové podklady podle odst. 1 týká tuzemského zaměstnávajícího subjektu. Agentura práce musí mít prokazatelně připraveny k předložení mzdové podklady podle odstavce 1.

Kontaktní osoba

§ 23 Kontaktní osoba uvedená v hlášení podle § 19 odst. 3 bodu 3 musí mít podle ustanovení tohoto spolkového zákona připraveny k předložení podklady, přijímat dokumenty a poskytovat informace. Kontaktní osoba musí být z okruhu zaměstnanců vyslaných do Rakouska nebo osoba usazená v Rakousku a pověřená profesním zastupováním (§ 21 odst. 2 bod 4). Při vysílání mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy je kontaktní osobou daný řidič motorového vozidla, ledaže zaměstnavatel nahlásí jako kontaktní osobu profesního zástupce strany (§ 21 odst. 2 bod 4).

Odpovědná pověřená osoba

§ 24 (1) Jmenování pověřených osob podle § 9 odst. 2 a 3 VStG odpovědných za dodržování tohoto spolkového zákona nabude účinnosti až poté, co bude

1. na ústřední koordináční pracoviště zaměstnavatelem ve smyslu § 3 odst. 2, § 8 odst. 1 nebo § 19 odst. 1, zaměstnávajícím subjektem ve smyslu § 19 odst. 1 poslední věty nebo agenturou práce se sídlem v zahraničí, nebo

2. příslušné instituci zdravotního pojištění zaměstnavatelem nebo zaměstnávajícím subjektem se sídlem v tuzemsku

doručeno písemné sdělení o jmenování včetně dokladu o souhlasu jmenované osoby. To neplatí pro jmenování odpovědných pověřených osob na žádost úřadu podle § 9 odst. 2 VStG. Sdělení doručená podle bodu 1 musí být postoupena kompetenčnímu centru LSDB, sdělení doručená podle bodu 1 a 2 pro stavebnictví (oddíl I nebo § 33d BUAG) musí být postoupena Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné.

(2) Zaměstnavatel, zaměstnávající subjekt ve smyslu § 19 odst. 1 poslední věty, agentura práce nebo zaměstnávající subjekt musí odvolání jmenování nebo vyloučení odpovědných pověřených osob podle odstavce 1 sdělit orgánu, jemuž mělo být doručeno sdělení o jmenování podle odstavce 1.

5. oddíl

Trestní ustanovení, zákaz poskytování služeb a evidence (trestně-)správních řízení

Místo správního přestupku

§ 25 U přeshraničního vysílání nebo dočasného přidělení pracovních sil se má za to, že správní přestupek byl spáchán v jurisdikci krajského správního orgánu, v němž se nachází pracoviště (místo nasazení) zaměstnanců vyslaných do Rakouska nebo dočasně přidělených zaměstnanců, v případě střídajících se pracovišť (míst nasazení) že byl spáchán v místě kontroly.

Porušení v souvislosti s oznamovací povinností a povinností mít připraveny k předložení podklady při vysílání pracovníků nebo dočasném přidělení

§ 26 (1) Kdo jako zaměstnavatel nebo agentura práce ve smyslu § 19 odst. 1

1. nepodá navzdory § 19 včas nebo v plném rozsahu hlášení nebo hlášení dodatečných změn údajů (hlášení změn) nebo
2. v hlášení nebo hlášení změn záměrně uvede nesprávné údaje nebo
3. nemá připraveny k předložení požadované podklady navzdory § 21 odst. 1 nebo 2 nebo je úřadům vyplácejícím dávky či Pojišťovně pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné nezpřístupní přímo na místě elektronicky,

dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu za každého zaměstnance uloží pokutu od 1 000 eur do 10 000 eur, v opakovaném případě od 2 000 eur do 20 000 eur.

(2) Kdo jako zaměstnávající subjekt v případě přeshraničního přidělení pracovních sil nebude mít navzdory § 21 odst. 3 k dispozici potřebné podklady a nezpřístupní je, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu udělí za každého zaměstnance pokutu od 500 eur do 5 000 eur, v případě opakování od 1 000 eur do 10 000 eur.

Zmaření mzdové kontroly

§ 27 (1) Kdo nutné podklady nepředá navzdory § 12 odst. 1 bodu 3 a násl., dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu uloží za každého zaměstnance pokutu od 500 eur do 5 000 eur, v případě opakování od 1 000 eur do 10 000 eur. Stejně tak je potrestán i ten, kdo nepředloží podklady navzdory § 14 odst. 2 nebo § 15 odst. 2.

(2) Kdo navzdory § 12 odst. 1 odepře přístup do provozoven, provozních prostor a zahraničních pracovišť, jakož i šatnových prostor zaměstnanců, a s tím spojené využívání cest nebo poskytování informací nebo kontrolu jinak ztěžuje či jí brání, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu uloží pokutu od 1 000 eur do 10 000 eur, v opakovaném případě od 2 000 eur do 20 000 eur.

(3) Kdo odepře nahlédnutí do podkladů podle § 21 odst. 1 nebo § 22, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu za každého zaměstnance uloží pokutu od 1 000 eur do 10 000 eur, v případě opakování od 2 000 eur do 20 000 eur.

(4) Stejně tak bude podle odst. 3 potrestán ten, kdo jako zaměstnavatel odepře navzdory § 14 odst. 2 náhled do podkladů.

Nepřipravenost mzdových podkladů

§ 28 Kdo jako

1. zaměstnavatel nebude mít navzdory § 22 odst. 1 nebo odst. 1a k dispozici k náhledu mzdové podklady, nebo jako
2. agentura práce v případě přeshraničního dočasného přidělení pracovních sil do Rakouska navzdory § 22 odst. 2 prokazatelně nepředloží zaměstnávajícímu subjektu mzdové podklady, nebo

3. zaměstnavající subjekt v případě přeshraničního dočasného přidělení pracovních sil navzdory § 22 odst. 2 nemá připraveny k předložení mzdové podklady,

ten se dopouští správního přestupku a krajský správní orgán mu za každého zaměstnance uloží pokutu od 1 000 eur do 10 000 eur, v případě opakování od 2 000 eur do 20 000 eur, pokud se jedná o více než tři zaměstnance, uloží mu krajský správní orgán za každého zaměstnance pokutu od 2 000 eur do 20 000 eur, v případě opakování od 4 000 eur do 50 000 eur.

Plat nižší než minimální mzda

§ 29 (1) Kdo jako zaměstnavatel zaměstnává či zaměstnával zaměstnance, aniž by mu platil minimálně odměnu, která mu náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy, s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace, s výjimkou složek mzdy uvedených v § 49 odst. 3 ASVG, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu uloží pokutu. V případě platů nižších než minimální mzda, které zahrnují průběžně několik mzdových období, dochází k jedinému správnímu přestupku. Platby odměny, které překročí odměnu, která mu náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy, musí být započítány proti případným platům nižším než minimální mzda v příslušném mzdovém období. V souvislosti se zvláštními platbami pro zaměstnance, na něž se vztahuje ASVG, je spáchán správní přestupek podle první věty pouze tehdy, když zaměstnavatel neprovede zvláštní platby nebo je neprovede v plné míře nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku. Týká-li se plat nižší než minimální mzda nejvýše tří zaměstnanců, činí pokuta za každého zaměstnance 1 000 eur až 10 000 eur, v opakovaném případě 2 000 eur až 20 000 eur. Týká-li se více než tří zaměstnanců, činí za každého zaměstnance 2 000 eur až 20 000 eur, v opakovaném případě 4 000 eur až 50 000 eur. Stejně tak musí být potrestán i ten, kdo jako zadavatel ve smyslu § 14 odst. 1 bodu 3 zaměstnává nebo zaměstnával domácího pracovníka, aniž by mu platil alespoň odměnu podle zákona nebo vyhlášky s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace, s výjimkou složek mzdy uvedených v § 49 odst. 3 ASVG.

(2) Trestnost podle odstavce 1 neexistuje, když zaměstnavatel před šetřením příslušného zařízení podle § 12, 14 a 15 prokazatelně uhradil rozdíl mezi skutečně vyplácenou odměnou a odměnou, která zaměstnanci náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy.

(3) Zjistí-li krajský správní orgán, že zaměstnavatel rozdíl mezi skutečně vyplácenou odměnou a odměnou, která zaměstnanci náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy, zaměstnanci prokazatelně uhradil ve lhůtě stanovené orgánem, a

1. rozdíl mezi nižší vyplácenou částkou a rozhodnou odměnou podle odstavce 1 s přihlédnutím k příslušným kritériím klasifikace je nepatrný, nebo
2. zavinění zaměstnavatele nebo osoby pověřené zastupováním navenek (§ 9 odst. 1 VStG) nebo odpovědné pověřené osoby (§ 9 odst. 2 nebo 3 VStG) nepřesahuje lehkou nedbalost,

musí od uložení trestu upustit. Stejně tak se musí od uložení trestu upustit, když zaměstnavatel zaměstnanci rozdíl mezi skutečně vyplácenou odměnou a odměnou, která zaměstnanci náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy, prokazatelně uhradil před výzvou krajského správního orgánu a jsou splněny ostatní předpoklady podle první věty. Pokud je rozhodnutí krajského správního orgánu závislé na vyjasnění předběžné otázky ve smyslu § 38 všeobecného správního řádu 1991 – AVG, Spolk. sb. zák. č. 51/1991, která tvoří předmět řízení projednaného nebo současně projednávaného u příslušného soudu, musí krajský správní orgán trestně-správní řízení přerušit až do vyhlášení pravomocného rozhodnutí o předběžné otázce; trestní řízení správního orgánu se pokládá za přerušené a strany o tom musí být informovány. V trestně-správním řízení podle odstavce 1 se nepoužije § 45 odst. 1 bod 4 a poslední věta VStG. Prokáže-li zaměstnavatel krajskému správnímu orgánu, že rozdíl mezi skutečně vyplácenou odměnou a odměnou, která zaměstnanci náleží podle zákona, vyhlášky nebo kolektivní smlouvy, uhradil, musí to být pozitivně zohledněno při stanovení výše trestu.

(4) Promlčecí lhůta pro trestní stíhání (§ 31 odst. 1 VStG) činí tři roky od splatnosti odměny. V případě platů nižších než minimální mzda, které zahrnují průběžně několik mzdových období, začíná promlčecí lhůta pro trestní stíhání ve smyslu první věty od splatnosti odměny za poslední mzdové období mzdy nižší než minimální mzda. Promlčecí lhůta trestnosti (§ 31 odst. 2 VStG) činí u platů nižších než minimální mzda pět let; pro začátek promlčecí lhůty trestnosti je rozhodující první a druhá věta. V souvislosti se zvláštními platbami začínají promlčecí lhůty pro trestní stíhání a trestnosti od konce příslušného kalendářního roku (odst. 1 třetí věta).

(5) Po případ, že zaměstnavatel náležející minimální odměnu za dotčené období platu nižšího než minimální mzda podle odstavce 1 uhradí dodatečně, trvají lhůty podle § 31 odst. 1 a 2 VStG jeden rok (promlčení trestního stíhání) nebo tři roky (promlčení trestnosti), pokud promlčení nenastane na základě odstavce 4 dříve; lhůta začíná s dodatečnou úhradou.

Neoznámení změny odpovědné pověřené osoby

§ 30 Kdo jako zaměstnavatel, agentura práce nebo zaměstnavající subjekt ve smyslu § 19 odst. 1 neohlásí jmenování nebo vyloučení odpovědné pověřené osoby navzdory § 24 odst. 2, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu uloží pokutu od 41 eur do 4 140 eur, v opakovaném případě od 83 eur do 4 140 eur.

Zákaz poskytování služeb

§ 31 (1) Příslušný krajský správní orgán zaměstnavateli ve smyslu § 3 odst. 2, § 8 odst. 1 nebo § 19 odst. 1, při přeshraničním přidělení agentury práce, zakáže výkon činnosti týkající se předmětu služby na dobu minimálně jednoho roku a maximálně pěti let, pokud zaměstnavatel podle

1. § 26 odst. 1 bodu 1 nebo bodu 2 nebo podle § 27 odst. 2 nebo 3 opakovaně nebo podle
2. § 28 nebo 29 odst. 1 v souvislosti s více než třemi zaměstnanci nebo v opakovaném případě podle § 28 nebo 29 odst. 1

byl pravomocně potrestán nebo je mu takovéto potrestání přičítáno. Potrestání je zaměstnavateli přičítáno tehdy, když byl tento trest pravomocně uložen samotnému zaměstnavateli, osobě pověřené zastupováním navenek (§ 9 odst. 1 VStG) nebo odpovědné pověřené osobě (§ 9 odst. 2 nebo 3 VStG). Pro účely vyměření období zákazu se analogicky použije § 19 VStG (vyjma § 19 odst. 2 poslední věty VStG). Sdělení o zákazu poskytování služeb musí být elektronicky předáno spolkovému ministru pro vědu, výzkum a hospodářství s ohledem na § 373a až 373e živnostenského řádu z roku 1994, Spolk. sb. zák. č. 194/1994, a ústřednímu koordinačnímu pracovišti.

(2) Od zákazu podle odstavce 1 se upustí, když zaměstnavatel nebo agentura práce přesvědčí, že byla přijata konkrétní technická, organizační nebo osobní opatření, která jsou vhodná k zabránění dalšímu spáchání správního přestupku, a že uložená pokuta je vymožena. Za taková opatření jsou pokládána například

1. zavedení kvalitativně hodnotného systému podávání zpráv a provádění kontrol,
2. zapojení orgánu vnitřní revize pro účely pravidelného ověřování, zda jsou dodržovány rozhodné předpisy,
3. zavedení interních předpisů o odpovědnosti a náhradě škody za účelem dodržování rozhodných předpisů.

(3) Krajský správní orgán musí při posuzování podle odstavce 2 ověřit přednesené informace zaměstnavatele nebo agentury práce a uvést opatření jím přijatá do vztahu k počtu a závažnosti spáchaných správních přestupků. Při posuzování závažnosti správních přestupků je nutné zejména zohlednit počet dotčených zaměstnanců a u správního přestupku podle § 29 odst. 1 míru platu nižšího než minimální mzda.

(4) Kdo navzdory zákazu podle odstavce 1 vykonává činnost, dopustí se správního přestupku a krajský správní orgán mu uloží pokutu od 2 000 eur do 20 000 eur.

(5) § 18 AÜG nebo srovnatelné rakouské právní předpisy zůstávají nedotčeny.

Strany v (trestně-)správním řízení

§ 32 (1) Stranami v (trestně) správním řízení jsou:

1. podle § 26, § 27 odst. 1, 2 nebo 3, § 28 úřady vyplácející dávky, v případech § 29 odst. 1 ve spojení s § 13 Kompetenční centrum LSDB,
2. podle § 29 odst. 1 ve spojení s § 14 a v případech § 27 odst. 1 druhé věty a § 27 odst. 4 příslušná instituce zdravotního pojištění,
3. podle § 26, § 27 odst. 1 druhé věty, § 27 odst. 2 a § 27 odst. 3, § 28 a § 29 odst. 1 ve spojení s § 15 Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné,

i když oznámení nebylo podáno prostřednictvím zařízení uvedených v bodech 1 až 3. Ty mohou podat stížnost proti výroku správního orgánu ke správnímu soudu a proti soudnímu nálezu nebo rozhodnutí správního soudu mohou podat dovolání ke správnímu soudnímu dvoru.

(2) v (trestně-)správním řízení podle § 31 odst. 1 a 4 mají postavení stran Kompetenční centrum LSDB, úřady vyplácející dávky a Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné v oblasti stavebnictví (oddíl I nebo § 33d BUAG); tyto strany mohou u správního soudu vznést stížnost proti rozhodnutí správního orgánu a mohou u správního soudního dvoru podat dovolání proti nálezu nebo rozhodnutí správního soudu.

Předběžná kauce

§ 33 Panuje-li důvodné podezření, že byl spáchán správní přestupek podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 4 a v jednotlivém případě je třeba na základě určitých skutečností předpokládat, že trestní stíhání nebo výkon trestu budou znemožněny nebo podstatně ztíženy z důvodů na straně osoby zaměstnavatele (dodavatele) nebo na straně agentury práce, jsou úřady vyplácející dávky zmocněny stanovit a vybrat předběžnou kauci maximálně až do výše hrozící pokuty. Je-li dotčena oblast činnosti Pojišťovny pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné ve stavebnictví, musí ji úřady vyplácející dávky o vybrání předběžné kauce vyrozumět. Za kontaktní osobu ve smyslu § 19 odst. 3 bodu 3 je pokládán zástupce zaměstnavatele, pokud zaměstnavatel nebo jím jmenovaný zástupce není přítomen při úředním jednání. Na předběžné kauce vybírané podle první věty se analogicky použijí § 37a odst. 3 až 5 a § 50 odst. 6 první věta VStG. Úřady vyplácející dávky jsou zmocněny zaměstnavateli (dodavateli) nebo agentuře práce povolit, aby předběžnou kauci složil i v určitých cizích měnách nebo formou šeku či pomocí kreditní karty. Převodem podle § 34 odst. 4 nebo složením kauce podle § 34 odst. 9 se ruší zabavení.

Zastavení plateb – poskytnutí kauce

§ 34 (1) Panuje-li důvodné podezření, že byl spáchán správní přestupek podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 4 a v jednotlivém případě je třeba na základě určitých skutečností předpokládat, že trestní stíhání nebo výkon trestu budou znemožněny nebo podstatně ztíženy z důvodů na straně osoby zaměstnavatele (dodavatele) nebo na straně agentury práce, mohou úřady vyplácející dávky ve spojení s šetřeními podle § 12, jakož i Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné ve stavebnictví písemně pověřit zadavatele, při dočasném přidělení zaměstnávající subjekt, aby cenu za dílo nebo platbu za dočasné přidělení, které mají být ještě uhrazeny, nebo jejich části ještě nehradil (zastavení plateb). Proti uložení zastavení plateb není přípustný žádný právní prostředek. Zastavení plateb není účinné v takové míře, v níž je částka v něm uvedená vyšší než cena za dílo nebo platba za dočasné přidělení, které mají být ještě uhrazeny. Zastavení plateb nesmí být vyšší než nejvyšší možná hrozící pokuta.

(2) Uhradí-li zadavatel nebo zaměstnávající subjekt cenu za dílo nebo platbu za dočasné přidělení navzdory zastavení plateb, má se v řízení podle odstavce 4 za to, že cena za dílo nebo platba za dočasné přidělení nebyly uhrazeny. Úřady vyplácející dávky smí zastavení plateb nařídít pouze za předpokladu, že nemohla být stanovena nebo vybrána předběžná kauce podle § 33. Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné ve stavebnictví nesmí nařídít zastavení plateb, pokud ji úřady vyplácející dávky vyrozuměly o vybrání předběžné kauce podle § 33. Složí-li dodavatel nebo agentura práce dodatečně předběžnou kauci nebo kauci, aniž byla taková kauce stanovena, z vlastní iniciativy, musí krajský správní orgán zastavení plateb rozhodnutím zrušit; případně řízení podle odstavce 4 musí být zastaveno.

(3) Úřady vyplácející dávky a Pojišťovna pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné ve stavebnictví musí po nařízení zastavení plateb podle odstavce 1 zažádat do tří pracovních dnů u krajského správního orgánu o složení kauce podle odstavce 4, v opačném případě zastavení plateb pozbude platnosti. Krajský správní orgán o tom musí rozhodnout do čtyř týdnů od podání žádosti, v opačném případě pozbude zastavení plateb platnosti. V tomto řízení jsou stranami subjekty uvedené v první větě, pokud podaly žádost o složení kauce. Ty mohou podat stížnost proti výroku správního orgánu ke správnímu soudu a proti soudnímu nálezu nebo rozhodnutí správního soudu mohou podat dovolání ke správnímu soudnímu dvoru.

(4) Pokud existuje důvodné podezření na správní přestupek podle § 26, § 27, § 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 4 a pokud lze na základě určitých skutečností předpokládat, že bude trestní stíhání nebo výkon trestu nemožný nebo podstatně ztíženy z důvodů na straně osoby zaměstnavatele (dodavatele) nebo agentury práce, může krajský správní úřad zadavateli, při přidělení zaměstnávajícímu subjektu, uložit rozhodnutím, aby v rámci přiměřené lhůty složil jako kauci cenu za dílo nebo platbu za dočasné přidělení, kterou má ještě zaplatit, nebo jejich část. Na výzvu krajského správního orgánu musí zadavatel předložit smlouvu o dílo nebo zaměstnávající subjekt dohodu o dočasném přidělení v německém jazyce. Není-li v tomto ustanovení určeno jinak, § 37 a 37a VStG se v těchto případech nepoužijí. Vydáním rozhodnutí odpadá zastavení plateb.

(5) Za cenu za dílo nebo platbu za dočasné přidělení se pokládá celá odměna, která má být zaplacená za splnění zakázky nebo za dočasné přidělení.

(6) Převod podle odstavce 4 má pro zadavatele nebo zaměstnávající subjekt vůči dodavateli nebo agentuře práce v rozsahu převodu osvobozující účinky.

(7) Kauce nesmí být vyšší než nejvyšší možná hrozící pokuta. Zadavatel nebo zaměstnávající subjekt jsou povinni na žádost krajského správního orgánu sdělit výši a splatnost ceny za dílo nebo platby za

dočasné přidělení. Pokud z ceny za dílo nebo z platby za dočasné přidělení nelze zaplatit kauci a částka na ručení vyplývající z § 67a ASVG a § 82a zákona o dani z příjmu 1988 (EStG), Spolk. sb. zák. č. 400/1988, může zadavatel nebo zaměstnávající subjekt v každém případě uplatnit své právo na úhradu ceny za dílo centru pro poskytování služeb (§ 67c ASVG).

(8) Stížnosti proti rozhodnutí podle odstavce 4 nemají odkladný účinek.

(9) Krajský správní orgán musí kauci prohlásit za volnou, když je řízení zastaveno nebo je trest uložený dodavateli nebo agentuře práce proveden, nebo do jednoho roku nebylo vyhlášeno propadnutí. V řízení podle § 29 odst. 1 se uplatňuje první věta s tím, že kauce musí být prohlášena za volnou, pokud do dvou let nebylo vyhlášeno propadnutí. Kauce musí být prohlášena za volnou i tehdy, když ji dodavatel nebo agentura práce složí. Uvolněné kauce musí být vyplaceny zadavateli nebo zaměstnávajícímu subjektu.

(10) Krajský správní orgán musí kauci prohlásit za propadlou, jakmile se ukáže, že trestní stíhání dodavatele či agentury práce nebo provedení trestu nejsou možné. § 17 VStG se použije analogicky.

(11) Pro zhodnocení propadlých kaucí se analogicky použije § 37 odst. 6 VStG, přičemž případná zbývající částka se vyplatí zadavateli nebo zaměstnávajícímu subjektu.

Evidence (trestně-)správních řízení podle § 26, 27, 28, 29 odst. 1, 31 a 34

§ 35 (1) Pro účely žádosti o výši trestu, vyměření trestu, zákaz poskytování služeb podle § 31 odst. 1 a zjištění výkonu služeb navzdory zákazu, jakož i pro účely vyhodnocení trestního stíhání nebo výkonu trestu, jakož i pro účely informování veřejného zadavatele a odvětvového zadavatele musí kompetenční centrum LSDB vést evidenci pravomocných rozhodnutí a soudních nálezů v (trestně-)správním řízení podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1, § 31 a 34. Lze ji vést automatickými prostředky.

(2) Krajské správní orgány a správní soudy zemí musí vyhotovení pravomocných rozhodnutí a soudních nálezů, které vynesly ony nebo správní soudní dvůr v trestním řízení nebo v řízení podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1, § 31 a 34, neprodleně v automatizované podobě předat kompetenčnímu centru LSDB. Stejně tak musí být vyhotovení pravomocných rozhodnutí a soudních nálezů, v nichž byl uložen trest podle § 26, 27, 28 nebo § 29 odst. 1 odpovědné pověřené osobě ve smyslu § 9 odst. 2 poslední věty a odst. 3 VStG, doručeno tomu podniku, jemuž je tento trestní postih podle § 4 druhé věty přisouzen. V rozhodnutí nebo v soudním nálezu musí být upozorněno na to, že pravomocným trestním postihem je spojen zápis obviněného a podniku, jemuž je trestní postih přisouzen, do evidence.

(3) Kompetenční centrum LSDB musí údaje o trestním řízení smazat pět let poté, co příslušné rozhodnutí nebo soudní nález nabylo právní moci. Kompetenční centrum LSDB musí údaje řízení o zákazu poskytování služeb smazat tři roky po uplynutí období zákazu.

(4) Kompetenční centrum LSDB musí informovat krajský správní orgán, správní soud země, instituci zdravotního pojištění, úřady vyplácející dávky nebo Pojišťovnu pracovníků ve stavebnictví pro dovolené a odstupné ve stavebnictví na žádost do dvou týdnů pro účely výše trestu, vyměření trestu, zákazu poskytování služeb a zjištění výkonu služeb navzdory zákazu o tom, zda v souvislosti se zaměstnavatelem uvedeným v žádosti o informace existuje pravomocný trestní postih nebo rozhodnutí podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 nebo se ho takový trestní postih týká. Trestní postih se zaměstnavatele týká tehdy, když byl tento trestní postih pravomocně uložen samotnému zaměstnavateli, osobě pověřené zastupováním navenek (§ 9 odst. 1 VStG) nebo odpovědné pověřené osobě (§ 9 odst. 2 nebo 3 VStG). V informaci se uvede počet trestních postihů a případně rozhodné údaje rozhodnutí o trestu a trestních nálezů o trestu, rozhodnutí s napomenutím, jakož i rozhodnutí a soudních nálezů v řízení podle § 31 (orgány, počet spisů, datum rozhodnutí, datum soudního nálezu a datum nabytí právní moci, jméno a datum narození osoby, na kterou se rozhodnutí nebo soudní nález vztahuje nebo jíž se týká, uložené pokuty, trvání/období zákazu poskytování služeb) nebo se konstatuje, že neexistuje žádný trestní postih, zákaz poskytování služeb nebo dat pro informaci. Pět let po nabytí příslušného rozhodnutí o trestu nebo soudního nálezu o trestu právní moci, jakož i tři roky po uplynutí období zákazu poskytovat služby nesmí být v souvislosti s tímto rozhodnutím nebo tímto soudním nálezem poskytnuta již žádná informace.

(5) Dále musí kompetenční centrum LSDB informovat veřejného zadavatele nebo odvětvového zadavatele na žádost do dvou týdnů o tom, zda v souvislosti se zaměstnavatelem uvedeným v žádosti o informace existuje pravomocný trestní postih nebo rozhodnutí podle § 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 1 nebo se ho takový trestní postih nebo rozhodnutí týká. Odstavec 4 předposlední věta se použije analogicky. Pro informace pro veřejného zadavatele a odvětvového zadavatele platí § 28b odst. 2 druhá a třetí věta AuslBG s tím, že místo pojmu „trestní postih“ se použije pojem „trestní postih nebo rozhodnutí“. Pro účely informování veřejného zadavatele a odvětvového zadavatele se za trestní postih nebo rozhodnutí pokládají pravomocné trestní postihy nebo rozhodnutí podle § 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 1, jejichž verdikt se vztahuje na více zaměstnanců nebo které evidují různé správní přestupky.

(6) Krajské správní orgány musí kompetenční centrum LSDB každý rok informovat o vymáhání kaucí složených v řízení podle § 34.

3. část

Prosazování opatření na ochranu pracovněprávních nároků při přeshraničním pracovním nasazení

1. oddíl

Všeobecná ustanovení

Oblast působnosti

§ 36 Třetí oddíl upravuje v souvislosti s překročením pracovněprávních předpisů nebo některého předpisu podle tohoto spolkového zákona

1. v jeho druhém oddílu doručení tuzemských úředních dokumentů zahraničním zaměstnavatelům v tuzemsku (§ 41);
2. v jeho třetím oddílu dosažení
 - a) doručení (§ 43 až 46) a
 - b) výkonu (§ 43, 44 a 47 až 50)

soudních nálezů a nařízení o trestu správních orgánů a soudů uvedených v § 42 v jiném smluvním státě EU nebo EHP;

3. v jeho čtvrtém oddílu
 - a) doručení soudních a správních rozhodnutí (§ 52, 53, 55 a 56 až 58),
 - b) výkon správních rozhodnutí (§ 52 až 55 a 59 až 64) a
 - c) výkon soudních rozhodnutí (§ 52 až 55 a 65 až 67)
 na žádost jiného smluvního státu EU nebo EHP v tuzemsku.

Vymezení pojmů „tuzemský úřad“ a „tuzemské úřady“

§ 37 Nevyplyvá-li z příslušné souvislosti něco jiného, jsou ve smyslu třetí části „tuzemské úřady“ správní orgány a soudy uvedené v § 42 bodech 1 až 4 a „tuzemský úřad“ jeden ze správních orgánů uvedených v § 42 bodě 1 nebo jeden ze soudů uvedených v § 42 bodech 2 až 4.

Náklady trestního stíhání při přeshraničním prosazování práva

§ 38 Tuzemské úřady musí při rozhodnutí o zastavení trestně-správního řízení vedeného podle této části zohlednit skutečnost, že prosazování práva a trestní stíhání v případech § 36 může z důvodu jejich propojení s více než jedním státem vyžadovat srovnatelně vyšší náklady. Tato skutečnost sama o sobě neodůvodňuje zastavení trestně-správního řízení podle § 45 odst. 1 bodu 6 VStG.

Používání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI)

§ 39 Tuzemské správní orgány a soudy, které se podle § 36 bodu 2 nebo 3 zabývají žádostí o doručení a výkon rozhodnutí nebo vyhověním žádosti o doručení a výkon rozhodnutí, musí za tímto účelem používat IMI.

Orgány zemské vlády jako ústřední orgány

§ 40 (1) Žádosti o doručení a výkon tuzemských trestních nálezů nebo rozhodnutí o trestu v jiném členském státě EU nebo EHP podle § 36 bodu 2 podávají samy tuzemské orgány.

(2) Žádosti o doručení a výkon rozhodnutí jiných členských států EU nebo států EHP podle § 36 bodu 3 musí orgány zemské vlády přijmout a postoupit dále. Za tímto účelem jsou jmenovány jako centrální orgány úřady zemské vlády vůči komisi v souladu se článkem 14 směrnice 2014/67/EU k prosazení směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a ke změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“), úř. věst. L 159 ze dne 28. 5. 2014 str. 11.

(3) Při potížích při doručování nebo výkonu podle odst. 1 nebo 2 může tuzemský správní orgán nebo tuzemský soud podle pravidla určeného v této části požádat o pomoc místně příslušný úřad zemské vlády, zejména pokud orgán nemá přístup k IMI. V takových případech je místně příslušný orgán zemské vlády spojovacím místem ve smyslu § 15 odst. 2, odst. 3 bodu 1 a 3, odst. 5 a odst. 6 DLG a je povinen poskytovat podporu.

(4) Místně příslušným pro preventivní opatření podle třetího oddílu (§ 43, 44, 46, 48 a 49) je ten úřad zemské vlády, v jehož jurisdikci má sídlo orgán žádající o doručení nebo výkon. Místně příslušným pro preventivní opatření podle čtvrtého oddílu (§ 53 až 56, § 58 odst. 2, § 59 a 65) je ten úřad zemské vlády, v jehož jurisdikci má sídlo nebo bydliště osoba, proti níž je rozhodnutí zaměřeno.

2. oddíl

Doručování zahraničním zaměstnavatelům v tuzemsku

§ 41 (1) Pro účely použití tohoto spolkového zákona se za místo odevzdání ve smyslu § 2 bodu 4 zákona o doručování (ZustG), Spolk. sb. zák. č. 200/1982, pokládá i provozovna, provozní prostory v tuzemsku a zahraniční pracoviště, kde je zaměstnanec činný. Pro účely doručení na toto místo odevzdání lze jako příjemce ve smyslu § 2 bodu 1 ZustG označit jak osobu, pro kterou je dokument obsahově určen (příjemce v materiálním smyslu), tak i kontaktní osobu označenou v § 19 odst. 3 bodě 3. Na tomto místě odevzdání lze kontaktní osobě označené v § 19 odst. 3 bodě 3 doručovat i tehdy, když byl jako příjemce ve smyslu § 2 bodu 1 ZustG označen příjemce v materiálním smyslu nebo se příjemce v materiálním smyslu nezdržuje pravidelně na místě odevzdání. Nebyla-li navzdory § 19 odst. 3 bodu 3 označena žádná kontaktní osoba nebo nelze doručit kontaktní osobě označené z okruhu zaměstnanců vyslaných do Rakouska, lze zaměstnancům zahraničního zaměstnavatele doručovat, přičemž nezáleží na pravidelném pobytu příjemce v materiálním smyslu nebo příjemce ve smyslu § 2 bodu 1 ZustG. Kontaktní osoba označená v § 19 odst. 3 bodu 3 může být i pro doručování mimo toto místo odevzdání označena jako příjemce ve smyslu § 2 bodu 1 ZustG.

(2) Panuje-li důvodné podezření na správní přestupek podle § 26, 27, 28, § 29 odst. 1 nebo § 31 odst. 4 a je třeba na základě určitých skutečností předpokládat, že doručení dokumentů bude znemožněno nebo podstatně ztíženo z důvodů na straně příjemce v materiálním smyslu nebo kontaktní osoby označené v § 19 odst. 3 bodě 3, může krajský správní orgán rozhodnutím pověřit příjemce v materiálním smyslu, aby ve lhůtě nejméně dvou týdnů jmenoval pro předmětné řízení osobu zmocněnou k doručení. Za předpokladů uvedených v první větě mohou úřady vyplácející dávky pověřit příjemce v materiálním smyslu, aby ve lhůtě nejméně dvou týdnů jmenoval pro řízení vyplývající z šetření osobu zmocněnou k doručení. § 10 odst. 1 druhá a čtvrtá věta a odstavec 2 ZustG se použijí analogicky; místo odevzdání podle odstavce 1 se nepokládá za místo odevzdání podle § 10 odst. 2 bodu 2 ZustG.

3. oddíl

Dosažení doručení a výkonu rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

1. pododdíl

Všeobecná ustanovení

Oblast působnosti

§ 42 Třetí oddíl upravuje dosažení doručení a výkonu

1. rozhodnutí krajských správních orgánů o trestu,
2. soudních nálezů správních soudů zemí,
3. soudních nálezů spolkového správního soudu a
4. soudních nálezů správního soudního dvora

v členském státě EU nebo státě EHP, v němž má sídlo nebo bydliště obviněný, jemuž byla uložena pokuta.

Předání žádosti o doručení nebo výkon

§ 43 (1) Orgány zemské vlády a tuzemské orgány, které žádají o doručení nebo výkon tuzemského soudního nálezu o trestu nebo tuzemského rozhodnutí o trestu, musí údaje podle § 46 odst. 2, příp. § 48 odst. 2 zapsat do jednotného formuláře, který je pro takové žádosti k dispozici přes IMI. Pokud není tuzemský orgán, který žádá o doručení nebo výkon, sám registrovaný v IMI, požádá místně příslušný úřad zemské vlády podle § 40 odst. 4 o postoupení žádosti o doručení nebo o výkon a dá k dispozici nutné údaje a přílohy podle § 46, popř. § 48.

(2) Spolu s přílohami jmenovanými v § 46 odst. 3, popř. § 48 odst. 3 se postupuje vyplněný formulář nebo, pokud není formulář k dispozici, žádost jako taková tomu orgánu, popř. jednomu z orgánů, které jiný členský stát jmenoval jako příslušné podle článku 14 směrnice 2014/67/EU.

Sdělení týkající se dalšího zpracování žádosti o doručení nebo výkon

§ 44 (1) Orgán zemské vlády a tuzemský orgán, který požádal o informace o dalším zpracování žádosti podle § 46, příp. § 48, musí tuto informaci postoupit orgánu zemské vlády místně příslušnému podle § 40 odst. 4. Místně příslušný orgán zemské vlády musí ze své strany postoupit informace tuzemskému orgánu, který dal podnět k žádosti, pokud tuzemský orgán informacemi nedisponuje.

(2) Pokud zahraniční orgán žádající podle § 43 o doručení nebo výkon nesdělí do jednoho měsíce, ke kterým dalším opatřením dává podnět, musí orgán zemské vlády místně příslušný podle § 40 odst. 4, příp. tuzemský orgán, který žádá o doručení nebo výkon podle § 43, požádat zahraniční orgán o příslušnou informaci.

2. pododíl

Dosažení doručení rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

Zásady

§ 45 Tuzemský orgán, který vydal rozhodnutí uvedené v § 42, musí zajistit, aby toto rozhodnutí bylo doručeno obviněnému se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě EU nebo státě EHP. Jeví-li se doručení v tuzemsku podle § 41 a ustanovení zákona o doručování již na začátku jako beznadějně nebo projeví-li se jako nemožné, musí být doručení v členském státě, v němž má obviněný sídlo nebo bydliště, zajištěno podle § 46.

Žádost o doručení do jiného členského státu EU nebo státu EHP

§ 46 (1) Doručení rozhodnutí do jiného členského státu EU nebo státu EHP musí zajistit tuzemský orgán, který rozhodnutí vydal, buď sám, nebo formou žádosti adresované orgánu zemské vlády místně příslušnému podle § 40 odst. 4.

(2) Žádost o zajištění doručení musí obsahovat následující údaje:

1. jméno a adresu příjemce a veškeré další známé údaje k identifikaci příjemce;
2. kontaktní údaje tuzemského orgánu, který vydal rozhodnutí, které má být doručeno;
3. výslovné označení tuzemského orgánu, který rozhodnutí vydal, jako „soud“ nebo „správní orgán“;
4. shrnutí stavu věci;
5. informace, který pracovněprávní předpis byl porušen;
6. výše pokuty;
7. datum, dokdy nejpozději by mělo být rozhodnutí doručeno.

(3) K žádosti je třeba přiložit:

1. rozhodnutí, které má být doručeno;
2. překlad rozhodnutí, které má být doručeno, do úředního jazyka členského státu EU nebo státu EHP, v němž má obviněný sídlo nebo bydliště.

3. pododíl

Dosažení výkonu rozhodnutí tuzemských orgánů v jiném členském státě EU nebo státě EHP

Zásady

§ 47 Nabylo-li právní moci rozhodnutí uvedené v § 42 proti povinnému se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě EU nebo státě EHP, je třeba pokusit se nejprve o jeho výkon v tuzemsku. Při určení krajského správního orgánu místně příslušného k výkonu v tuzemsku nebo místně příslušného soudu je rozhodující místo, v němž se nachází majetek povinného, na němž se má rozhodnutí vykonat. Jeví-li se výkon v tuzemsku jako beznadějný, není-li možný nebo byl-li by spojen s nepřiměřenými náklady, musí členský stát EU nebo stát EHP, v němž má obviněný sídlo nebo bydliště, požádat podle § 48 o výkon.

Žádost o výkon v jiném členském státě EU nebo státě EHP

§ 48 (1) Výkon rozhodnutí do jiného členského státu EU nebo státu EHP musí zajistit tuzemský orgán, který rozhodnutí vydal, buď sám, nebo formou žádosti adresované orgánu zemské vlády místně příslušnému podle § 40 odst. 4.

(2) Žádost o zajištění výkonu musí obsahovat následující údaje:

1. jméno a adresu povinného a veškeré další známé údaje k identifikaci povinného;

2. kontaktní údaje tuzemského orgánu, který vydal rozhodnutí, které má být vykonáno;
3. výslovné označení tuzemského orgánu, který rozhodnutí vydal, jako „soud“ nebo „správní orgán“;
4. shrnutí stavu věci;
5. informace, který pracovněprávní předpis byl porušen;
6. výše pokuty;
7. informace o případném předchozím doručení rozhodnutí;
8. datum, kdy se rozhodnutí stalo vykonatelným nebo pravomocným;
9. prostředky výkonu;
10. potvrzení o vykonatelnosti.

(3) K žádosti je třeba přiložit:

1. rozhodnutí, které má být vykonáno;
2. překlad rozhodnutí, které má být vykonáno, do úředního jazyka členského státu EU nebo státu EHP, v němž má obviněný sídlo nebo bydliště.

Informování orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP žádajícího o výkon

§ 49 (1) Tuzemský orgán žádající o výkon podle § 48 má povinnost bezprostředně vyrozumět dožadovaný orgán jiného členského státu EU nebo EHP nebo úřad zemské vlády příslušný podle § 40 odst. 4 o okolnostech, na základě kterých je nutné omezit nebo odložit výkon trestního nálezu nebo rozhodnutí o trestu nebo na základě kterých vykonatelnost zaniká, obzvláště pokud

1. povinný pokutu plně nebo zčásti uhradil,
2. je proti soudnímu nálezu o trestu nebo rozhodnutí o trestu uplatněn mimořádný právní prostředek (žádost o obnovu řízení nebo obnovení předchozího stavu),
3. soudní nález o trestu, rozhodnutí o trestu, jejichž vykonatelnost byla dodatečně zrušena, změněna nebo byla snížena výše pokuty, nebo
4. výkon již není požadován z jiných důvodů.

(2) Pokud byla žádost o výkon podle § 48 odst. 1 podána úřadem zemské vlády místně příslušným podle § 40 odst. 4, pak má tento úřad zemské vlády informovat orgán, který jmenoval jiný členský stát EU nebo EHP jako příslušný orgán podle článku 14 směrnice 2014/67/EU, o okolnostech jmenovaných v odst. 1.

Důsledky žádosti o výkon v jiném členském státě EU nebo státě EHP pro výkon v tuzemsku

§ 50 Rozhodnutí s žádostí o výkon předané podle § 48 nesmí být vykonáváno v tuzemsku. Výkon v tuzemsku je opět přípustný, když jiný členský stát EU nebo stát EHP požádaný o výkon žádosti nevyhoví.

4. oddíl

Doručení a výkon rozhodnutí úřadu jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

1. pododdíl

Všeobecná ustanovení

Oblast působnosti

§ 51 Čtvrtý oddíl upravuje, s jakými opatřeními má být vyhověno žádosti úřadu jiného členského státu EU nebo státu EHP o

1. doručení a
2. výkon

rozhodnutí soudu nebo správního orgánu tohoto členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku z důvodu porušení pracovněprávního předpisu, pokud byla žádost doručena orgánu zemské vlády, jinému tuzemskému správnímu orgánu nebo tuzemskému soudu.

Uznání rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP a rovné zacházení s ním

§ 52 Není-li žádný důvod pro odmítnutí doručení (§ 58) nebo výkonu (§ 54) rozhodnutí, o které žádá jiný členský stát EU nebo stát EHP, musí být rozhodnutí uznáno jako takové a musí s ním být zacházeno jako s rozhodnutím tuzemského správního orgánu nebo soudu o trestu.

Postoupení v případě nepřislušnosti

§ 53 (1) Rozhodnutí předané k doručení nebo výkonu předá z moci úřední orgán, který ho obdrží, bez prodlení úřadu zemské vlády místně příslušnému podle § 40 odst. 4, pokud bylo rozhodnutí adresováno

1. tuzemskému správnímu orgánu nebo tuzemskému soudu, který sám není příslušný pro doručení nebo výkon, nebo
2. úřadu zemské vlády, který není místně příslušný podle § 40 odst. 4.

Místně příslušný úřad podle § 40 odst. 4 zemské vlády postupuje podle § 56, popř. podle § 59 nebo § 65.

(2) Tuzemské správní orgány a soudy, které byly přímo požádány o doručení nebo výkon rozhodnutí a které jsou pro výkon příslušné, postupují podle § 55 a druhého pododdílu, popř. podle § 54, § 55, třetího a čtvrtého pododdílu.

Zamítnutí výkonu

§ 54 (1) Tuzemský správní orgán nebo soud zabývající se podle § 53 odst. 2, § 59 nebo § 65 žádostí o výkon zkontroluje žádost o výkon, co se týče existence důvodů pro zamítnutí jmenovaných v odst. 3. Vyplyne-li z prověření, že existuje jeden z důvodů pro zamítnutí uvedených v odst. 3 bodech 4 až 6, musí tuzemský správní orgán nebo soud sdělit žádajícímu orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP zamítnutí žádosti a důvody pro něj. Existují-li důvody pro zamítnutí podle odst. 3 bodů 1 až 3, musí být žádajícímu orgánu druhého členského státu EU nebo státu EHP sděleno, že výkon bude zamítnut, pokud v určené lhůtě nebudou dodatečně předloženy nebo zkompletovány údaje či podklady, které jsou nezbytné k odstranění nedostatků uvedených v odst. 3 bodech 1 až 3.

(2) Sdělení orgánu jiného členského státu EU nebo EHP, který žádá o výkon, podle odst. 1, provede buď úřad zemské vlády místně příslušný podle § 40 odst. 4 nebo tuzemský správní orgán nebo soud, který o zamítnutí rozhodl.

(3) Výkon musí být zamítnut, pokud

1. neobsahuje všechny údaje jmenované v § 48 odst. 2 nebo
2. je žádost o výkon předána bez rozhodnutí, které má být vykonáno, nebo
3. žádost o výkon zjevně nesouhlasí s rozhodnutím, z něhož vychází, nebo
4. by předpokládané náklady nebo prostředky výkonu byly ve srovnání s výší pokuty, která má být uhrazena, nepřiměřeně vysoké, nebo
5. pokuta, která má být uhrazena, je nižší než 350 eur nebo protihodnota této částky nebo
6. by výkon nebyl slučitelný s právy, která zaručuje ústava, nebo s jinými základními hodnotami rakouského právního řádu.

Informování žádajícího orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP

§ 55 (1) Bez ohledu na zamítnutí doručení, příp. výkonu upravené v § 58, příp. v § 54 musí orgán jiného členského státu EU nebo státu EHP žádající o doručení nebo výkon sdělit,

1. jaká opatření byla při provádění druhého až čtvrtého pododdílu přijata a
2. jaké skutečné nebo právní překážky brání těmto opatřením.

(2) V souladu s odst. 1 je nutné v každém případě sdělit

1. data k vyřízení žádosti, jako datum doručení, výkonu nebo zastavení výkonu,
2. odepření přijetí rozhodnutí, které má být doručeno podle § 12 ZustG,
3. využití právního prostředku v řízení o výkonu,
4. nevymahatelnost pokuty.

(3) Sdělení orgánu jiného členského státu EU nebo EHP, který žádá o doručení nebo výkon, podle odst. 1 a 2, provede buď úřad zemské vlády místně příslušný podle § 40 odst. 4 nebo tuzemský správní orgán nebo soud, který zavedl opatření, na která se vztahují okolnosti, které je třeba sdělit podle odst. 1 a 2.

2. pododíl

Doručení soudních a správních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo EHP do tuzemska

Pověření k doručení

§ 56 Úřad zemské vlády, který byl požádán o doručení rozhodnutí, podnítí, pokud je místně příslušný podle § 40 odst. 4, doručení rozhodnutí spolu s jeho překladem, pokud byl překlad vyhotoven,

na adresu obviněného uvedenou v žádosti, a to prostřednictvím příslušného tuzemského správního orgánu nebo prostřednictvím příslušného tuzemského soudu.

Použitelné procesní právo

§ 57 Na doručování rozhodnutí orgánů jiných členských států EU nebo států EHP podle tohoto pododdílu se použije zákon ZustG.

Zamítnutí doručení

§ 58 (1) Tuzemský správní orgán nebo soud příslušný podle § 53 odst. 2 nebo podle § 56, který se zabývá žádostí o doručení, zkontroluje žádost o doručení, jestli neexistuje některý z důvodů pro zamítnutí podle odst. 3. Pokud z kontroly vyplývá, že existuje důvod pro zamítnutí, sdělí se žádajícímu orgánu jiného členského státu EU nebo EHP, že bude doručení zamítnuto, pokud nebudou v rámci určité lhůty dodány nebo doplněny údaje nebo podklady, které je potřeba doložit k odstranění nedostatků jmenovaných v odst. 3.

(2) Sdělení orgánu jiného členského státu EU nebo EHP žádajícímu o doručení podle odst. 1 provede buď úřad zemské vlády místně příslušný podle § 40 odst. 4 nebo tuzemský správní orgán nebo soud, který byl pověřen žádost o doručení vyřídit.

(3) Doručení musí být zamítnuto, pokud

1. neobsahuje všechny údaje jmenované v § 46 odst. 2 nebo
2. je žádost o doručení předána bez rozhodnutí, které má být doručeno, nebo
3. žádost o doručení zjevně nesouhlasí s rozhodnutím, z něhož vychází.

3. pododdíl

Výkon správních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

Pověření výkonem

§ 59 Úřad zemské vlády, který byl v souladu s § 51 bodem 2 požádán o výkon rozhodnutí správního orgánu, má povinnost, pokud je místně příslušný, požádat o výkon rozhodnutí krajský správní orgán, který je jako vykonávající orgán místně příslušný pro bydliště nebo sídlo povinného, jak jsou uvedeny v žádosti.

Použitelné procesní právo

§ 60 Na postup výkonu rozhodnutí správních orgánů jiných členských států EU a EHP se aplikuje zákon o výkonu správního rozhodnutí 1991 (VVG), Spolk. sb. zák. č. 53/1991, a § 6 zákona o výkonu správního rozhodnutí EU (EU-VStVG), Spolk. sb. zák. I č. 3/2008.

Odklad výkonu

§ 61 Vykonávající orgán musí výkon odložit, jakmile se dozví, že rozhodnutí orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP, které má být vykonáno, bylo v tomto státě napadeno.

Ukončení výkonu

§ 62 Vykonávající orgán musí výkon zastavit, jakmile se dozví, že se žádost o výkon stala na základě rozhodnutí přijatého v žádajícím členském státě EU nebo státě EHP nebo opatření bezpředmětnou.

Výnos z výkonu

§ 63 Výnos z výkonu plyne právnímu subjektu, který musí uhradit náklady vykonávajícího orgánu.

Náklady

§ 64 Bez ohledu na jejich uplatnění u povinného musí náklady uhradit právní subjekt příslušný podle § 63.

4. pododdíl

Výkon soudních rozhodnutí jiného členského státu EU nebo státu EHP v tuzemsku

Pověření výkonem

§ 65 Úřad zemské vlády, který byl podle § 51 bodu 2 požádán o výkon rozhodnutí soudu, má povinnost, pokud je místně příslušný podle § 40 odst. 4, požádat zemský soud, který je místně příslušný pro bydliště nebo sídlo povinného uvedené v žádosti, o podnícení výkonu rozhodnutí.

Použitelné procesní právo

§ 66 Na proces výkonu soudních rozhodnutí jiných členských států EU nebo EHP se aplikují § 53d, § 53f, § 53h a § 53j spolkového zákona o justiční spolupráci ve věcech trestních s členskými státy EU (EU-JZG), Spolk. sb. zák. I č. 36/2004, a zákon o soudním vymáhání 1962 (GEG 1962), Spolk. sb. zák. č. 288/1962.

Odklad výkonu

§ 67 Zemský soud příslušný podle § 53 odst. 2 nebo § 65 odloží výkon,

1. jakmile se dozví, že rozhodnutí orgánu jiného členského státu EU nebo státu EHP, které má být vykonáno, bylo v tomto státě napadeno;
2. dokud nebude pravomocně rozhodnuto o stížnosti podané podle § 53d odst. 4 EU-JZG;
3. na dobu vyhotovení překladu rozhodnutí, který soud pokládá za nezbytný a který má být vyhotoven na jeho náklady;
4. až do doručení doplňujících informací požadovaných orgánem státu rozhodnutí.

4. část

Závěrečná ustanovení

Odkazy

§ 68 (1) Odkazuje-li se v tomto spolkovém zákoně na jiné spolkové zákony, musí být použity v platném znění.

(2) Odkazuje-li se v jiných spolkových zákonech na § 7 až 7o zákona o přizpůsobování práva pracovních smluv (AVRAG), Spolk. sb. zák. č. 459/1993 ve znění před Spolk. sb. zák. I č. 44/2016 nebo § 10 a § 10a AÜG ve znění před Spolk. sb. zák. I č. 44/2016, platí tento odkaz jako odkaz na odpovídající ustanovení tohoto spolkového zákona.

Kontrolní plán – zpráva o činnosti

§ 69 Spolkový ministr práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů musí ve spolupráci se spolkovým ministrem financí podle příslušnosti z hlediska účinné kontroly a na základě hodnocení rizik a statistických údajů, jakož i s ohledem na specifická rizika jiných odvětví vypracovat každý rok kontrolní plán. V kontrolním plánu musí být též zdokumentováno, do jaké míry mají úřady vyplácející dávky příslušné podle § 12 dostatečný počet pracovníků s ohledem na počet zaměstnanců vysílaných do Rakouska a efektivní kontroly. Spolkový ministr financí musí v této souvislosti zajistit dostatečný počet pracovníků. Kontrolní plán musí být poprvé vypracován na rok 2018. Spolkový ministr financí musí každý rok až do 30. června následujícího roku vypracovat zprávu o provedení kontrolního plánu a společně se spolkovým ministrem práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů ji předložit Národní radě a zpřístupnit veřejnosti.

Jazyková rovnost

§ 70 U všech označení týkajících se osob platí zvolená forma pro obě pohlaví.

Ustanovení o plnění

§ 71 Plněním tohoto spolkového zákona jsou pověřeni:

1. s ohledem na § 12, § 19 odst. 2, § 20 odst. 3 spolkový ministr financí;
2. s ohledem na § 69 spolkový ministr práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů a spolkový ministr financí;
3. s ohledem na ostatní ustanovení spolkový ministr práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů.

Vstup v platnost

§ 72 (1) Tento spolkový zákon vstupuje v platnost dne 1. ledna 2017 a aplikuje se na skutkové stavy, ke kterým dojde po 31. prosinci 2016.

(2) **(Ústavní ustanovení)** § 1 odst. 3 tohoto spolkového zákona vstupuje v platnost dne 1. ledna 2017 a aplikuje se na skutkové stavy, ke kterým dojde po 31. prosinci 2016.

(3) § 53 odst. 1, § 53 odst. 2 a § 67 ve znění spolkového zákona Spolk. sb. zák. I č. 30/2017 vstupují v platnost 1. ledna 2017.

(4) § 13 odst. 2 bod 6, § 19 odst. 7, § 20 odst. 1 a 2, § 21 odst. 1 bod 2 a 3, § 22 odst. 1 a 1a, § 23 poslední věta a § 28 bod 1 ve znění spolkového zákona Spolk. sb. zák. I č. 64/2017 vstupují v platnost 1. června 2017 a aplikují se na skutkové stavy, ke kterým dojde po 31. květnu 2017. Hlášení podle § 19 po

mobilní zaměstnance v oblasti dopravy ve znění před spolkovým zákonem Spolk. sb. zák. I č. 64/2017, která byla podána před 1. červnem 2017, platí i nadále. § 22 odst. 1 ve znění spolkového zákona Spolk. sb. zák. I č. 64/2017 platí pro vysílání mobilních zaměstnanců v oblasti dopravy, která byla nahlášena před 1. červnem 2017.